

TALENT IN DE TENT

PAUL COPPENS

TALENT IN DE TENT

blijspel van

Paul Coppens

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

Dit werk mag slechts worden opgevoerd worden
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

E-mail info@almo.be

www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

TALENT IN DE TENT

Blijspel van **Paul Coppens**

PERONAGES:

(in volgorde van opkomst)

Isabel	(vrouw des huizes - veertiger)
Alberik	(man met autopech - veertiger)
Gerlinde	(zijn vrouw - veertiger)
Nanette	(buurvrouw - veertiger)
Rosa	(andere buurvrouw, boerin - vijftiger)
Edwin	(man van Isabel - veertiger)
Judith	(collega van Edwin – dertiger)
Olaf	(buur van Alberik – 30 - 40)

DECOR

Woonkamer. Tafel met stoelen. Zetels, een tweezit en een eenzit. Een salontafeltje. Een buffetkast. Een kastje met daarop muziekinstallatie en telefoontoestel. Een schuifraam dat uitgeeft op het terras en de daarachterliggende tuin. Er is een inkomhal met een doorgang naar de inkomdeur en een doorgang naar de trap. Een deur naar de keuken, deur naar een bureau.

INHOUD

Isabel Vervloesem verveelt zich stierlijk nu haar zoon is afgestudeerd en in Frankrijk is gaan wonen. Ooit was ze 'kotmadam' voor hem en zijn schoolmaten. Vandaag de dag is haar stille wens is om ooit een Bed en Breakfast te beginnen. Ze houdt er immers van om gasten in huis te hebben.

Alles komt in een stroomversnelling wanneer er op een dag aangebeld wordt. Een echtpaar, op weg naar de kust, heeft pech en vraagt om hulp.

Dat is het begin van heel wat grappige verwarringen en hilarische toestanden.

Paul Coppens – juni 2018

TAFEREEL 1

Isabel loopt rond, verlegt hier en daar wat in de kamer, een boekje, of een beeldje, de magazines in de krantenhouder enz... De deurbel gaat. Isabel af in hal Volgende replieken off.

ALBERIK Goeiendag madam... excuseer dat wij hier zomaar aanbellen.

GERLINDE Madam, we storen toch niet?

ISABEL Zeker niet. Maar komt toch binnen. Ga maar, 't is langs daar.

Alberik en Gerlinde komen aarzelend binnen. Isabel volgt.

ALBERIK Jamaar, geeft het niet?

ISABEL Neenee, ik ben maar al te blij dat er eens volk over de vloer komt.

GERLINDE Merci zenne, madam. Da's heel vriendelijk.

ISABEL (fronst niet begrijpend de wenkbrauwen) Euh... Is 't om iets te kopen?

ALBERIK Neenee, madam.

ISABEL Ik kan u wel al zeggen dat ik niet geïnteresseerd ben in de leer van Christus.

GERLINDE Neenee, madam, 't is voor zijne band.

ISABEL De band van Christus?

ALBERIK Mijn autoband.

ISABEL En wat is daarmee?

ALBERIK Hij is plat, madam. Ik sta hier met een platte band.

GERLINDE Alleen vanonder.

ALBERIK Wij hebben geprobeerd om het wiel eraf te krijgen. Maar 't lukt niet.

GERLINDE We staan hier veur de door.

ISABEL Ik ben wel gene garagist.

ALBERIK Maar is uw man soms thuis?

ISABEL Hij is ook gene garagist. En hij is gaan werken.

GERLINDE Ziet eens hoe dat we al gepreeboord hebben. (toont handen)

ISABEL (begrijpt haar weer niet) Oh maar... jullie handen... zo vuil en smerig...

GERLINDE Ik heb mij al dikwijls afgevraagd waarom ze die wielen togenweerdig toch zo smerig maken.

ISABEL *(weer fronst ze haar wenkbrauwen)* Kom mee naar de keuken, daar kunt ge uw handen wassen.

ALBERIK Oh maar, madam... dat hoeft echt niet.

ISABEL Volgt u maar, er is zeep en ik leg een handdoek gereed.

ALBERIK *(bekijkt zijn vuile handen)* Ik denk dat er ook smeerolie aan zit.

GERLINDE En bij mij niet zeker. Tot onder mijn nagels...

ISABEL Er staat ook een bus straffe detergent. Héél straffe. Kom maar.

Allen af in keuken. De telefoon rinkelt. Isabel haastig op.

ISABEL *(tot de anderen in de keuken)* Doen jullie maar rustig aan. *(neemt hoorn van de haak)* Isabel Vervloesem... Ah Nanette... nog altijd met uw grote kuis bezig?... Gij gaat heel uw interieur veranderen ofwa?... En ge doet die weg?... Ja, breng die maar... Dat is met zijn periodes dat ik boeken lees, en eigenlijk de laatste tijd steeds meer. 'k Heb-ik toch niks te doen... Neenee, geen probleem. Kom maar langs de tuin, zoals gewoonlijk, het raam staat open... ja, tot straks... *(haakt in)*

Alberik op uit de keuken.

ALBERIK Zo, ze zijn proper. Dankuwel madam voor de reiniging.

ISABEL 't Is niks.

ALBERIK Mijn vrouw is nog bezig met haar nagels. Die smeerolie kruipt overal onder, nietwaar.

ISABEL Bij u viel het precies nog mee.

ALBERIK Mijn vrouw had haar nagels in de band gezet om die met volle macht eraf te rukken. Goh, mijn dodolleke kan nogal klauwen zenne.

ISABEL Hola, gij noemt uw vrouw 'dodolleke'.

ALBERIK Ach, een man moet zijn wijf toch een koosnaamke geven nietwaar.

ISABEL Ja, dat is zo.

ALBERIK En mijn vrouw zegt tegen mij cowcowke.

ISABEL Cowcowke? Doet gij onder koeien?

ALBERIK Neenee, in 't begin zei ze cowboyke, maar dat is dan cowcowke geworden. Ik ben niet echt ne cowboy, ziede.

ISABEL Nee, dat is mij meteen opgevallen. Maar in ieder geval, het klinkt schoon: dodolleke en cowcowke.

Gerlinde op uit de keuken.

- GERLINDE Voilà madam, mijn handen zijn proper, maar uwe bakken spoel niet.
- ISABEL Pardon?
- ALBERIK Ze bedoelt: uwe spoelbak.
- ISABEL Ah ja...
- ALBERIK Ja, ziede... ge moet het haar niet kwalijk nemen, mijn dodolleke lijdt aan een lichte vorm van woordstoornis. Sommige woorden verdraait ze zonder dat ze 't weet. Ze kan daar niks aan doen.
- GERLINE Ja, 'k heb ne stiernos.
- ISABEL Oei, wat erg... en ja... vandaar... euh.... De spoelbak dus. Oh maar, die kuis ik straks wel uit.
- GERLINDE Wij doen u nogal wat aan hé madam.
- ISABEL In geen geval. Ik ben maar al te blij dat jullie er zijn. Gaan jullie rustig zitten. Wete wat, ik ga ons een lekkere tas koffie uitschenken met een koekske.
- ALBERIK Maar dat hoeft niet, wij willen echt niet derangeren.
- ISABEL Maar dat doen jullie niet. Jullie kunnen hier eerst efkes bekomen van de pech met jullie band. De koffie komt er aan. *(af keuken)*
- GERLINDE *(gaat zitten in sofa)* Dat mens is nogal in de weer hé zeg.
- ALBERIK *(zit naast Gerlinde)* Ja, die zou precies niet weten wat doen voor ons.
- GERLINDE Ze is blij dat wij er zijn.
- ALBERIK Omdat ze eenzaam is.
- GERLINDE Zoudt ge dat denken?
- ALBERIK 't Is daarmee dat we misschien toch best nog wat blijven, om haar gezelschap te houden.
- GERLINDE Tot haar man komt. Die zet er ons wielserverve op en dan kunnen wij vertrekken en eindelijk aan ons weekendje aan zee beginnen, cowcowke.
- ALBERIK Ik kijk er al naar uit, dodolleke.
- Isabel op met een plateau met daarop een hoop koekjes. Zet plateau op salontafeltje*
- ISABEL Zo, dat zijn de koekjes al. De koffie is aan het doorlopen.
- GERLINDE Maar madam, ge moet voor ons al die moeite toch niet doen.
- ISABEL Lieve mensen, dat is helemaal geen moeite. Pak maar al een koekske, 't zijn goei. *(Gerlinde neemt meteen een koekje, stopt het helemaal in haar mond)* Ge

kunt niet geloven wat dat voor mij betekent, gastvrouw zijn. Als er maar leven in huis is en ik mij ten dienste kan stellen.

GERLINDE *(met haar mond vol)* Wij hebben paascompagnie met u, zenne.

ISABEL Pardon? *(gaat zitten in de zetel tegenover hen)*

ALBERIK *(verbetert)* Compassie.

GERLINDE Gij zijt precies eenzaam.

ISABEL Wel, zo zoudt ge het kunnen noemen, ja. Mijn zoon is naar Frankrijk verhuisd. Tja, en mijn man is nogal veel de deur uit.

GERLINDE Hij zei het daarjuist ook... Alberik, mijn notengenechte hier...

ISABEL Uw echtgenoot... Cowcowke dus.

ALBERIK Oh, neem ons niet kwalijk, maar wij hebben ons nog niet voorgesteld. Ik ben Alberik en mijn vrouw heet Gerlinde.

ISABEL Ik ben Isabel. Aangenaam.

ALB + GER Van 's gelijken. *(Gerlinde neemt nog een koekje, volledig in haar mond.)*

ALBERIK We zijn op weg naar Blankenberge voor het weekend. We kunnen daar logeren in de caravan van onze buurman.

GERLINDE *(met mond vol)* Hij moet er af en toe eens tussenuit. Hij is dikwijls een draaiendedoor.

ISABEL *(snapt haar niet)* Euh...

ALBERIK Doorgedraaid wilt ze zeggen... overwerkt...

ISABEL Oh... Gij hebt dus blijkbaar een vermoeiende job.

ALBERIK Ik werk in de stadsbibliotheek.

GERLINDE Heel rustig, hij moet niet veel doen.

ISABEL Maar toch is hij stressgevoelig als ik het zo hoor.

GERLINDE Oh ja, zéér gevoelig. En hij kan ook enorm verschieten. Hij zou onder tafel duiken bij de manste knil.

ISABEL Waardat?

ALBERIK *(verbetert)* Bij de minste knal... Ja, ge moet weten, ik heb een trauma opgelopen. In het stadsmagazijn is er eens een gasfles ontploft. En 't plafond naar beneen.

GERLINDE En de helft van diene plafond op zijne kop. En vanaf dan verschiet hij soms wreed neig en krijgt hij een paanvalniek.

- ALBERIK Paniekaanval... Op oudejaarsavond... een fles champagne ontkurken... da's om ter plekke dood te vallen.
- GERLINDE En zoiets doet ge nu toch niet op jaarsouderenavond hé.
- ALBERIK En dat vuurwerk!
- GERLINDE Wattekes in zijn oren, dan zet hij nog verwarmde orens op...
- ALBERIK Oorverwarmers.
- GERLINDE ... een grote badhanddoek over zijne kop met ne sjaal en daarbovenop nog ne mettenholm ook.
- ALBERIK Ne mottohelm... En ze hebben mij dan overgeplaatst naar een rustiger plek, de bibliotheek.
- ISABEL Maar zijt ge dan niet verschoten met uwe klapband? Dat was toch ook een knal.
- GERLINDE Hij is niet geklapt, hij is looggelegen.
- ALBERIK Leeggelopen. Waarschijnlijk een nagel.
- GERLINDE En dan zachtekes...psssst. (maar doordat haar mond nog vol zit spuwt ze brokjes uit op het gezicht van Alberik. Tot Isabel) Neenee, hij is niet geklapt.
- ALBERIK (wrijft de brokjes koek van zijn gezicht) Nee, hij is niet geklapt
- ISABEL (staat recht) Bon, ik denk dat de koffie nu wel zal klaar zijn. Is goed om de koekjes door te spoelen.
- ALBERIK (wrijft de rest van zijn gezicht, kijkt terwijl naar Gerlinde) Ja, 't is misschien toch beter dat die brokskes op tijd wegvloeien voordat ze naar buiten komen.
- GERLINDE (terwijl ze nog een koekje neemt) Gij zijt echt een madam van de vrije gaaze.
- ALBERIK Ze bedoelt 'gastvrije madam'
- ISABEL Zeg maar 'Isabel'.
- ALBERIK Isabel, en die koffie zal mij goed doen. Ja, die spanning van diene band waar gene lucht meer in zit.
- GERLINDE Oei cowcowke, uwe kop wordt toch weer niet te zwaar? (tot Isabel) Soms krijgt hij ineens een zware kap.
- ISABEL Misschien dat we beter buiten op het terras onze koffie drinken. Buitenlucht is goed voor zware koppen.
- GERLINDE Gaat het, cowcowke? Voelt ge u nog niet te moe?
- ALBERIK Neenee, 't is prima.

ISABEL Maar eerlijk gezegd, meneer... Alberik... ik ken u precies van ergens.

ALBERIK Oh ja? Ik zou niet weten...

ISABEL Uw gezicht... Ik heb u precies nog ergens gezien.

Nanette op via het schuifraam. Ze heeft een grote doos vol boeken mee. Wanneer ze ter hoogte van de zetel is, ziet ze het echtpaar zitten, schrikt.

NANETTE Hèèèh!!! Oh my god! Oh my god!

Ze laat de doos vallen, dat geeft een knal. Alberik schrikt zo hard dat hij op zijn buik gaat liggen over de schoot van Gerlinde met de handen op het hoofd.

ALBERIK Zoek dekking! Zoek dekking!

NANETTE. (verbijsterd) Oh my god! Oh my god!

ALBERIK 't Plafond!

NANETTE Oh my god! Oh my god!

ALBERIK (neemt kussen dat in zetel ligt, houdt het over zijn hoofd) Niet op mijne kop! Niet op mijne kop!!!!

NANETTE Oh my god! Oh my god!

GERLINDE Rustig cowcowke, dat madammeke heeft gewoon haar doos laten vallen! (wil koekje nemen maar doordat Alberik op haar ligt kan ze er niet aan)

NANETTE Pardon?!!! Dat "madammeke" is wel toevallig zijne grootste fan!!

GERLINDE Fan van?

NANETTE (wijst naar Alberik) Hem!

GERLINDE Fan van mijne man?

ALBERIK (haalt voorzichtig kussen van zijn hoofd) Hein? (gaat weer rechtop zitten)

ISABEL Zeg Nanette, wat krijgt gij?

NANETTE Hij is het!!! Hij is het!!! Oh my god! Dit is mijn geluksdag! Ik WIST het gewoon! Ik WIST het!

ISABEL Wàt wist ge?

NANETTE Oh, maar wacht eens! Ge kon niet veel verstaan zeker uit mijn kattengeschrift. 't Is het huis hiernaast dat ge moet hebben. Hiernaast, bij mij!

GERLINDE (knabbelend) Wat zegt die vrouw toch allemaal?

ALBERIK Ik weet het ook niet.

- GERLINDE *(slikt eerst koekje door)* Gij zijt mij toch niet aan 't bedriegen?!
- ALBERIK Maar dodolleke, dat zou ik toch nooit doen.
- GERLINDE Wat bedoelt ze dan? Uwe fan? En dat schriftekatten?!
- ISABEL Ze bedoelt uw kattegeschrift.
- GERLINDE *(staat op, tot Nanette)* Schrijft gij dan brieven naar mijne man?
- NANETTE Jàà! Dikwijls!
- ALBERIK Maar nee, ik weet van niks!
- GERLINDE Is dat uw geheime inbaadster?
- ALBERIK Aanbidster? Maar nee gij!
- NANETTE Maar dat ben ik wèl!
- ISABEL Nanette, waar hebt ge 't over?
- NANETTE Oh my god! Oh my god!
- GERLINDE Alberik?!!!
- ALBERIK Maar nee dodolleke... Ohlala, den druk begint. Ik krijg ne zware kop.
- GERLINDE Ah ja, ik snap het hé... 't is zo pomp als klaarwater.
- NANETTE Hij zit hier verkeerd. Hij moet hiernaast zijn, bij mij!
- GERLINDE Ziede wel! Diene platte band, da's een foef. Ge hebt expres de sjoepap losgedraaid. Al heel de weg had ik toch gezegd dat onzen band precies aan 't leeglopen was. Ik voelde dat aan mijne beneentjestaart...
- ALBERIK *(verbetert jammerend)* ...staartbeentje...
- GERLINDE *(ratelt door)* Maar gij reed maar verder. En dan ineens... hiér, waar dat uw mokke woont zei ge "lap, platten band"... En ge stopte. En ge krijgt er zogezegd uw wiel niet af. Gij hebt met uw oudster haan hier afgesproken!
- NANETTE Met wie?
- ISABEL Met zijn aanhoudster. Ik begin haar te verstaan.
- ALBERIK Maar nee! *(tot Nanette)* Allee madam, zegt gij nu ook ne keer iets!
- NANETTE Oh my god! Oh my god!
- ALBERIK Maar gij kent mij toch niet?
- NANETTE Maar jawel!!! Al jàren!!! Voor u heb ik mijne man laten zitten!
- ALBERIK *(weet niet waar hij het heeft)* Ohlalala...

- NANETTE Ik doe niet anders dan over u klappen! Ge weet, waar het hart vol van is loopt de mond van over. En 's nachts in mijne slaap lig ik van u te dromen en dan spreek ik uwe naam uit. Luidop. In mijne slaap! Mijne man kon dat niet langer verdragen en hij zei 'hij of ik'. En aangezien hij toch al lang de pot op kon heb ik... *(in vervoering)* ...voor ù gekozen.... Oh my god! Oh my god!
- GERLINDE Aaaalbeeeriiiieek!!!
- ALBERIK Dan nog liever een plafond op mijne kop.
- ISABEL Ho maar wacht eens mannekes, ik heb zo het vermoeden dat er hier een serieus misverstand in het spel is.
- NANETTE Dat is toch duidelijk. Ik heb mij ingeschreven voor 'op bezoek bij een fan' maar ik heb dat rap-rap ingevuld en daarmee dat hij nu hier voor uw deur staat. Ze zullen het niet goed kunnen lezen hebben, maar hij moet wel degelijk bij MIJ zijn!
- ISABEL Maar Nanette toch! En welke artiest zou deze meneer hier dan wel moeten zijn?
- NANETTE Isabel, zijde gij blind!
- ISABEL Nee, maar zeg het dan. Wie is hij volgens u?
- NANETTE Kakka!!!
- ISABEL Kakka??!
- NANETTE Klaus Kanjo zit hier in uw living!
- ISABEL *(herkent' hem nu ook)* Klaus Kanjo!!!!
- GERLINDE Lap! 't Is weer van dat.
- NANETTE Maar zijn koosnaampke is Kakka! Dat weet ge toch, Isabel! Kakka! Zoals destijds Cloclo voor Claude François.
- ISABEL Maar natuurlijk! Nu dat ge 't zegt! Ik wist dat hij mij bekend voor kwam! Klaus Kanjo!! De schlagerzanger!! Oh my god! Oh my god!
- ALBERIK *(zoekt steun bij zijn vrouw)* Dodolleke...
- GERLINDE Cowcowke...
- ISA + NAN *(samen)* Kakka!!!!

Black-out.

TAFEREEL 2

De scène is leeg. Ze zitten allemaal in de tuin. Schuifraam staat open.

Gerlinde op vanuit de tuin. Ze is aan het telefoneren met haar gsm. In haar ander hand heeft ze de schotel met koekjes. Komt al telefonerend aan de keukentafel, zet de schotel neer en neemt een koekje.

GERLINDE Olaf, dat lukt ons niet... En 't is weer van dat... de mensen hier denken dat hij die zanger is... da's nogal gebeurd... Ge weet, Alberik trekt er als twee druppels water op. 't Is zijne gangdubbeler... ze geloven ons niet... in een boeske stond er onlangs dat die zanger het de komende weken wat rustiger aan wilt doen en hij zich ergens in 't geheim zou terugtrekken en nu denken ze dat hij dat in uw caravan gaat doen... Voorlopig laten we die mensen in de waan, da's 't beste... Alberik kan al dat gedoe niet aan... ja, de druk in zijne kop neemt toe door deze tandtoes. Die zijn hier zottesteek van hem. Maar als gij nu zo rap mogelijk hier kunt zijn, dan kunt gij het die mensen klaar en duidelijk inlepen... Oké... Ah ja... in de Langedreef nummer... euh... 45 geloof ik... in Dutsegem... ge zult onze auto wel zien staan. Allee, tot zadelijk.

Isabel en Nanette komen op vanuit de tuin.

ISABEL Alles in orde, Gerlinde?

GERLINDE Jaja. Ik heb onze buurman opgebeld. En hij komt nu af om ons te depennaren.

ISABEL Depanneren...

GERLINDE Just.

NANETTE Maar dan gaan jullie toch nog niet direct weg?

GERLINDE We zouden wel graag voor 't donker op de cimpang willen zijn.

ISABEL Op de camping. (gaat naar de keuken toe)

NANETTE Maar 't is hier toch goed! Ge zit hier toevallig in een uitstekende Bed & Breakfast.

GERLINDE Ah ja?

ISABEL (aan de keukendeur, keert zich verwonderd om) Wàt?!!!

GERLINDE Is dit hier een Bed & Breakfast?

ISABEL Nanette... wat zegt gij nu?

NANETTE Jà... B & B De Bloesem! Hé Isabel?!!!

ISABEL Maar... .. euh... ja.... Ah jàààà... De Bloesem!

NANETTE B & B De Bloesem bij Vervloesem!

- GERLINDE Oh, dat wisten we niet.
- NANETTE Awel, dan weet ge 't nu. En 't is hier goed, zenne.
- GERLINDE Ik ga hem zeggen dat onze baarmun enderwog is. *(gaat richting schuifraam, maar bedenkt zich, ze komt op haar stappen terug en komt eerst de schotel koekjes van de tafel nemen. Ze stopt meteen een koekje in haar mond. Af tuin. Ze neemt de schotel mee. Nanette kijkt haar verbaasd na)*
- ISABEL *(verduidelijkt)* Buurman onderweg... z'heeft een woordstoornis, dat mens.
- NANETTE Ah zo. Ik dacht anders dat het aan uw koekskes lag.
- ISABEL Zeg, maar Nanette, wat is dat met diene Bed & Breakfast?
- NANETTE Ge hebt hier verschillende kamers. Ge waart kotmadam voor de vrienden van uwe zoon. Maar ze zijn nu afgestudeerd en Glenn is de deur uit. Ge verveelt u rot zegt ge zelf en ge dacht eraan om een Bed en Breakfast te beginnen.
- ISABEL Ja, maar nog niet direct.
- NANETTE Dit is uw kans. En 't is een vliegende start. Er zit hier al direct een BV in uwe B & B. Een betere reclame kunt ge niet krijgen. We trekken een foto van Klaus Kanjo samen met u en we hangen die hier op. En bij de opening zetten we die foto ook in de gazet.
- ISABEL Hmm... daar zit wel iets in.
- NANETTE Om te beginnen moeten we proberen Kakka en die stoornismadam een tijdje hier te laten logeren.
- ISABEL Moeten die hier blijven?
- NANETTE Een bekende schlagerzanger die in De Bloesem verbleven heeft om tot rust te komen! Binnenkort staat dat in de Dag Allemaal. Kakka in De Bloesem. En 't is bingo!
- ISABEL In De Bloesem waar verder geen kat logeert.
- NANETTE Daar moeten we dan ook iets op vinden. D'er moet hier iemand komen logeren dezelfde dagen dat Kakka hier verblijft.
- ISABEL En wie gaat ge daar voor vinden? Gij niet, hij weet dat gij hiernaast woont. En boerin Rosa van hier rechtover zèker niet.
- NANETTE Rosa! Daar denk ik nu plots aan. Zij is ook bezeten van Kakka. Ik ga haar halen.
- ISABEL Ik heb liever dat die hier buiten blijft. Die heeft in totaal geen manieren.
- NANETTE Rosa zal wat doen! Ze zal verschieten! Nog meer dan ik!
- ISABEL Ik ga koffie bijmaken. *(af keuken)*

Nanette gaat naar schuifraam, Edwin op uit de hal. Nanette onmiddellijk bij hem.

- NANETTE Edwin! Het is ongelooflijk! Ge gelooft het niet! Niet te geloven! Oh my god!
- EDWIN Ook ne goeien dag.
- NANETTE Edwin! Hij is het! Hij IS het!!! Hij zegt wel van niet, maar ik ben er zeker van... HIJ IS HET!!!!
- EDWIN Mag ik weten over wie ge het hebt?
- NANETTE Oh my god! Ik ben er echt niet goed van! Ineens stond hij voor mij! HIJ!!! HIJ!!! HIJ!!!
- EDWIN 't is dus een 'hij'.
- NANETTE Ge kunt het nooit raden!
- EDWIN Ah zo, ik moet raden... de Sint... De Kerstman?
- NANETTE Vlak voren mij! In levende lijve!!!
- EDWIN 't Is dus iemand die nog leeft.
- NANETTE Ah 't zal nog niet zijn!
- ISABEL (op uit keuken) Edwin, ge zijt er al.
- EDWIN Wat krijgen we nu? Anders zegt ge altijd dat ik zo laat ben.
- ISABEL Ge kunt nooit raden wat we nu meemaken!
- EDWIN Begint gij ook al?
- NANETTE En 't is niét de Sint en niét de Kerstman!
- EDWIN Ja, hallo! Mag ik weten waarover het gaat?
- NANETTE Hij is hier! HIJ!!! Oh my god!
- ISABEL En ik ga hem zeggen dat er verse koffie doorloopt. (af tuin)
- EDWIN Die fameuze HIJ zit dus buiten op ons terras. (gaat naar schuifraam)
- NANETTE (trekt hem bij zijn arm terug) Edwin, wacht. Ge moogt hem niet vervangen.
- EDWIN Hoe vervangen? Wie vervangen?
- NANETTE Zijn wiel. Hij heeft platte band en hij gaat u vragen om zijn reservewiel erop te steken. Maar ge moogt dat niet doen. Zijne gebuur komt af om dat te fiksen, maar die houd ik ook wel op d'één of d'andere manier tegen.
- EDWIN Amai wat een thuiskomst. Een onbekend mannelijk sujet op ons terras en daar een heel hilarisch gedoe rond.

- NANETTE We gaan proberen hem hier een tijdje te houden.
- EDWIN Ah ja?
- NANETTE Hier in jullie Bed en Breakfast De Bloesem.
- EDWIN Zeg Nanette, hebt gij ne zanneslag ofwa?
- NANETTE Ik leg het wel uit.
- EDWIN Awel, als ge dat nu eens zoudt willen doen.
- NANETTE Maar eerst iets anders, 't is nogal belangrijk en dat moet rap gebeuren.
- EDWIN Wat ik graag zou hebben dat rap gebeurt is dat ge mij zegt over wie dat ge 't eigenlijk hebt.
- NANETTE (*overenthousiast*) Kakka daar op uw terras!
- EDWIN Wàt?! Nen drol op ons terras?!
- NANETTE Is dat niet fantastisch!!!
- EDWIN En ik moet dienen drol dan nog fantastisch vinden ook?!
- NANETTE Héla héla... noem hem genen drol hé!
- EDWIN Ah neen, hoe moet ik het dan noemen... dat pakske op ons terras?!
- NANETTE Maar ik heb het over Klaus Kanjo!
- EDWIN Wié?
- NANETTE Da's diene schlagerzanger die zingt.
- EDWIN Ne slagerzanger (*spreekt het verkeerd uit*) die zingt... Is dat zo?
- NANETTE Hij is een Vlaamse zanger die vooral in het Duits zingt. En hij kan ook heel goed jodelen.
- EDWIN Gij zijt hier ook ferm aan 't jodelen, wete gij da.
- NANETTE Hebt gij dan nog nooit van Klaus Kanjo gehoord?
- EDWIN Nee. En is dat dan een gat in mijn cultuur?! En van gat gesproken, heeft diene fameuze slagerzanger of hoe noemen ze dat, zijnen hond meegebracht misschien, dat die op ons terras zijne kakka gelegd heeft?
- NANETTE Kakka is de koosnaam voor Klaus Kanjo. En aangezien zowel zijn voor- als achternaam met een K begint, zeggen ze Kakka. Snapt g'het?
- EDWIN Ka en Ka is gelijk aan Kakka.
- NANETTE Just.

- EDWIN Een chance da'k van z'n leven naar 't school geweest ben.
- NANETTE Zoals Cloclo.
- EDWIN *(schrikt)* Cloclo?! Zit die ook op ons terras?
- ISABEL *(op uit de tuin)* Ik moet er nog een tas bijzetten.
- EDWIN Zeg, dat is hier nogal een gedoe.
- NANETTE Edwin, kent jij iemand die hier een tijdje zou willen en kunnen logeren?
- EDWIN Iemand hier logeren ook nog! Cloclo en Kakka en nu iemand logeren! Wat krijgen we nog allemaal!
- NANETTE Ja, voor een paar dagen. In ieder geval zeker al dit weekend. 't Is nu vrijdag... tot zondag bijvoorbeeld. Kent jij soms iemand die alleen is of er eens dringend tussenuit moet?
- ISABEL Ik heb het! Edwin, uwe collega! Ge hebt het toch altijd over dat triest madammeke van op uw werk die haar man heeft verloren.
- EDWIN Judith?
- ISABEL Ja, ge werkt veel met haar samen zegt ge. En ge zijt dikwijls chauffeur voor haar want ze heeft geen auto en geen familie en kennissen.
- NANETTE Awel ja, die arme sloor. Laat ze maar komen.
- EDWIN *(slikt)* Willen jullie dat... ik... Judith... naar hier breng?
- ISABEL Ge zoudt dat mens daarmee toch een groot plezier doen.
- NANETTE En nog een logé in huis maakt het allemaal veel echter. Klaus Kanjo moet verstoeld staan van de goeie service hier in B & B De Bloesem.
- EDWIN Judith... hier in huis...
- NANETTE Is ze in de weekends alleen?
- EDWIN Ja... in de weekends wèl ja... ah ja... ze is weduwe.
- ISABEL Bel haar op en vraag of ze wil komen logeren.
- NANETTE Gratis.
- ISABEL Wablieft?
- NANETTE Isabel, zie het als een investering om nieuwe klanten te lokken.
- EDWIN Ja, Judith kan goed lokken... *(herstelt zich meteen)* ...ik bedoel... dat... dat zal haar goed doen.
- ISABEL Bon, de koffie en ook nog een tas. *(af keuken)*

- NANETTE En ik ga Rosa halen.
- EDWIN Rosa van hier rechtover? De boerin?
- NANETTE Die is stekezet van Kakka. En belt gij uw collega maar op en zeg haar dat ze haar valies pakt voor een paar dagen. *(af tuin)*
- EDWIN Judith... hier naartoe brengen?... Hiér?!... En 't is dan nog idee van mijn eigen vrouw. Dat ze 't moest weten... maar bon... een weekend met Judith in mijn buurt... *(brede glimlach)* Een mooi vooruitzicht.... *(neemt qsm, tikt nummer in, wacht even)* Judith... schatteke... *(houdt de keukendeur in de gaten)* ik ben het... zeg, wilt ge nu wat weten?... Jajaja... eerst kuskuskus... *(kust enkele keren in telefoon)* Luister, ik kom u direct ophalen... ik leg het u wel uit... Ge gelooft het nooit... *(terwijl gaat hij af hal.)*

Alberik op uit tuin.. Gaat naar de hal toe. Gerlinde achter hem aan.

- GERLINDE Alberik, wacht...
- ALBERIK Ik kan wel alleen naar 't WC.
- GERLINDE Hoe voelt g'u?
- ALBERIK Ik moet dringend...
- GERLINDE Ik bedoel, voelt ge uwe kop nog?
- ALBERIK Dat zal wel zijn.
- GERLINDE Diene druk is er nog?
- ALBERIK En nog een andere druk ook, ik moet nu echt knijpen.
- GERLINDE Ze geloven ons niet als we zeggen dat gij die zanger niét zijt. Dus, we gaan er niet meer over cutedissen...
- ALBERIK Nee, we gaan er niet meer over 'discuteren'. Ik heb zelfs mijne paspoort al laten zien. Maar die madam zei dat Klaus Kanjo een artiestennaam is. En zijn echte naam wil hij niet prijsgeven. Ze had dat eens gelezen in een boekske
- GERLINDE Om het rustig te houden laat ge die mensen nog efkes in hun heidwijs Straks komt Olaf en die zal het allemaal wel oplossen.
- ALBERIK En liefst zo rap mogelijk onze band repareren ook dat we hier weg zijn.
- GERLINDE Allee, ga nu maar naar 't wc, want ge staat hier te trampelen dat 't niet schien om zoon is.
- ALBERIK 'k Weet het, 't is niet schoon om zien. 'k Zeg het toch dat ik hier sta te knijpen. *(haast zich af hal)*
- ISABEL *(op uit keuken met plateau met koffiekkan en tas)* Alles naar wens, madam?
- GERLINDE Jaja. Mijne ma... meneer Klaus moest dringend... héél dringend.

- ISABEL Geen probleem.
- GERLINDE Voor hem wèl... als hij te lang wacht.
- ISABEL Tja, en als hij dan niet tegen druk kan.
- GERLINDE Ook al.
- ISABEL *(zet de plataeu op de tafel)* Heeft hij dan nooit problemen als hij moet optreden?
- GERLINDE Optreden?
- ISABEL Awel ja, als hij op een podium staat te zingen.
- GERLINDE Oh maar, op een pudioom vergeet hij alles.
- ISABEL Zeg, jullie hebben dat echt wel goed gedaan hé, toen ge hier binnenkwam. Ik had hem niet herkend en jullie speelden dat spelleke van man en vrouw...
- GERLINDE Maar...
- ISABEL Klaus Kanjo is niet getrouwd. Dat weet 't kleinste kind. Enfin, dat heeft in ieder geval toch nooit in de boekskes gestaan.
- GERLINDE Nee...
- ISABEL Gij zijt zijn naaste medewerkster dan waarschijnlijk.
- GERLINDE Ja... ik... Ik volg hem overal en zak zijn regels.
- ISABEL Ah... ge regelt zijn zaken, wilt ge zeggen.
- GERLINDE 'k Zeg het toch.
- ISABEL En hij gedraagt zich helemaal anders dan dat ge van een zanger zoudt verwachten.
- GERLINDE Vindt ge?
- ISABEL Hij kan het heel goed wegsteken dat hij een populaire zanger is.
- GERLINDE Ja... euh... hij kan zijn talent goed verstoppen.
- ISABEL En toen hij dat vertelde van die ontploffing in 't stadsmagazijn en dat hij nu in de bibliotheek werkt... ja, ik was er ingetrapt. Maar dat is een goeie uitleg en prima tactiek om met rust gelaten te worden.
- GERLINDE Ja, dat wil hij dan ook... met lat regust worden.
- ALBERIK *(op uit hal)* En dat ze mij nu maar met rust laten. *(ziet Isabel)* Oh... excuseer...
- ISABEL Wees er maar zeker van, meneer Kanjo, we zullen er alles aan doen opdat uw verblijf hier zo aangenaam mogelijk verloopt. In alle rustige rust.

Nanette en Rosa op vanuit de tuin. Rosa is boerin. Gekleed in overall, met botten.

- ROSA Maar nondedju!!! Zie ne keer hier sé... Kakka!!!
- NANETTE Ik kan er ook nog niet van over. Kakka!
- ROSA Kakka voren mijn ogen. Maar beziet hem! Beziet hem!!!
- NANETTE Ik zie hem. Hij staat hier op ne meter afstand van zijne grootste fan!!! Oh my god!
- ISABEL Holala, wat zei ik... in alle rustige rust?
- ROSA Nanette, door de manier waarop ge mij uit mijne koeiestal sleurde en mij meetrok naar hier wist ik al dat er stront aan de knikker was. (bekijkt Alberik) En wàt voor ne stront... Kakka begot.
- NANETTE Oh my god! Oh my god!
- ROSA Kakka, de zanger!
- ISABEL Meneer Klaus Kanjo. Ik heb liever dat ge onze gast zó noemt.
- NANETTE ‘k Heb het u gezegd hè dat ge ging verschieten! Da’s nogal een verassing hé Rosa!
- ROSA Een verrassing?! Zal nog nie zijn. Allee jong, da’s nie te doen!
- ALBERIK Dag madam. (wil een hand geven)
- ROSA Hier sé, ik krijg dan nog ne poot van hem ook. (grijpt zijn hand vast en begint hevig en hard knijpend te schudden.) Bonjour menier.
- ALBERIK Goeiendag madam. (trekt zijn hand weg, betast zijn pijnlijk hand)
- ROSA Milledju milledju toch! Nanette komt bij mij in de stal, ze trok mij vanonder ons Mirza en ‘k moeste direct als een scheet mee naar hier komen.
- ISABEL Jaja Rosa, houdt u maar wat in. Want als gij begint....
- ROSA (negeert Isabel) Moar menier Kanjo, had ik geweten da gij hier bij ons op bezoek waart dan had ik mij wat opgetoetert.
- ALBERIK Geen probleem hoor, madam. Mag ik u misschien mijn vrouwke voorstellen? Gerlinde...
- NANETTE Uw vrouw?!
- ROSA Uw wijf?!
- NANETTE Gij zijt toch niet getrouwd?!
- ALBERIK Euh... ’t is te zeggen...

- NANETTE Dan toch nog niet zo lang? En in 't geheim dan wel. We hebben wij dat nergens gelezen.
- ROSA Na hadde 'k-ik goed op dat gij voor de mannekes waart!
- ALBERIK Ikke... voor...?
- GERLINDE Nenee, we zijn niet getrouwd... maar... maar ik sta wel altijd ijn zijn zaade.
- ROSA Aan zijn zaad?
- ISABEL Aan zijn zijde. Gerlinde is zijn secretaresse. Maar hij noemt haar dodolleke.
- NANETTE Ah, 't zit zo. Daar weten de boekskes nog niks van. Kakka zijn dodolleken.
- ALBERIK En ik ben haar cowcowke.
- ROSA Cowcowken?!!! Van de koeien?! Awel, da is nu ne keer ne juste noam, zé. *(tot Gerlinde)* Want uw cowcowken hé dodolleken, zorgt er voor dat mijn cow-cowkes veel meer melk geven!
- GERLINDE Ah ja?
- ROSA Ja't sé. In mijne koeiestal heb ik ne CD-speler geplasseerd en als Klaus Kanjo aan 't zingen is, dan geven mijn koeien nog zo veel melk.
- NANETTE Dus, ge waart voor mij naar hier gekomen? Omdat ik mij ingeschreven had voor uw actie 'op bezoek bij een fan'. Maar ik woon hiernaast.
- ISABEL Awel ja, meneer Kanjo. Ge kunt misschien dan eerst even dat bezoekje afhandelen met uwe grote fan, die de winnares is. En uw secretaresse kan meegaan. *(neemt Nanette terzijde)* Terwijl kan ik hier het één ander in gereedheid brengen zodat het hier op een échte B & B lijkt.
- NANETTE Een goed idee. *(terug bij Alberik)* Kom, meneer Kanjo. We gaan even bij mij thuis. Oh my god! Wat een eer! Wat een eer! Oh my god!
- ROSA Van god gesproken... godmiljaarde! Mijn koeien! Die hangen nog aan 't melkmachien! Heel da spel kan daar aan 't overlopen zijn want uwe cd staat op en dan geven ze nogal buzze! Ik kom subiet terug. *(vlug af tuin)*.
- NANETTE Mijn beste meneer Kanjo, dan kunnen we nu naar mijn huis gaan?
- ROSA *(terug haastig op)* Nondedju... Wacht, wacht, wacht... 'k Heb een wreed goed gedacht... menier Kakka... als gij nu nekeer komt zingen in mijne koeiestal! Live in levende lijve is nog beter dan ne CD. Da zal goei melk worden da! Ons Frieda zal wa doen. En ons Mirza en ons Trees... gogoh... Wilt ge dat eens komen doen?
- ALERIK Euh... moet dat echt?
- GERLINDE Ik zal zien of er nog een gaatje is.

ROSA Doet da, kijkt noar da gat. Godmilledju... ons Frieda zal wa doen als Kakka begint te jodelen... *(vlug af tuin)*

NANETTE *(geeft Alberik een arm)* Ik zal u begeleiden. En ik mag toch foto's van u trekken hé, in mijn living... en in mijn keuken... en in mijn slaapkamer... samen met mij...

ALBERIK *(ongemakkelijk)* Met u in uw slaapka...???

NANETTE Uwe poster hangt boven mijn bed.

GERLINDE *(geeft hem vlug ook een arm)* Ik peins da'k zal maageen.

ALBERIK Ja, dodolleke, ge kunt misschien meegaan.

Alberik, tussen de twee vrouwen in, die hem elk een arm geven. Gaan af tuin.

ISABEL *(kijkt hen eerst even na)* Bon, het staat vast. Ik begin hier met een Bed en Breakfast. Nu direct... en op staande voet ook! En wat een vliegende start! Ik zit hier al van op den eerste dag met talent in mijn tent!

Black-out.

TAFEREEL 3

Vanuit hal komen Edwin en Judith op. Edwin draagt haar reiskoffer.

EDWIN Zo, hier zijn we dan.

JUDITH Amai, zo hals over kop logeer ik ineens in een Bed & Breakfast.

EDWIN *(zet koffer neer)* Mijn vrouw is nergens te zien... dus... *(vlug bij Judith, kust haar)* ...schatteke, een weekendje samen... Veel toffer dan die vluggertjes iedere week in uw studioke, als ik 's avonds zozegd moet overwerken of ergens een vriend ga helpen

JUDITH Ik hoop maar dat er geen moeilijkheden van komen.

EDWIN Mijn vrouw weet niks van ons. Anders zou ze toch zelf niet voorgesteld hebben om u naar hier te brengen.

JUDITH Da's wel een dom wicht hé, uw vrouw.

EDWIN Neen, ze is niet dom. 't Ligt aan mij. Ik kan liegen als geen ander. Mijn vrouw is ervan overtuigd dat gij een triestige hulpbehoevende sloor zijt. En ze is er gerust in. Na al wat ik haar over u heb wijsgemaakt is ze er zeker van: gij zijt mijn type niet.

JUDITH Ah bon, ik ben uw type niet.

- EDWIN Correctie: de Judith die mijn vrouw kent is mijn type niet. De Judith die ik ken... des te meer.
- JUDITH En wat wordt er nu juist van mij verwacht? Als ik het goed begrepen heb, moet ik mij anders voordoen dan ik ben.
- EDWIN Totàal anders. Mijn vrouw mag er in de verste verte niet aan denken dat ik voor u zou vallen.
- JUDITH Het tegenovergestelde van wie ik werkelijk ben. Zal niet gemakkelijk zijn. Ik ben wie ik ben.
- EDWIN Maar dit weekend niet. Gij zijt nu een triestige treurende weduwe. Heel zedig. En zeker geen mannenverslindster. Op het werk hebt ge het moeilijk en ik ben de collega die zich zowat over u ontfermt. Ge zijt beschaamd, durft bijna niks te zeggen, en àls ge al iets zegt geraakt ge moeilijk uit uw woorden.
- JUDITH 'k Zal 't proberen. Maar eerst... *(grijpt hem plots vast en kust hem)* Kom hier, mijne hot loverboy.
- EDWIN Voorzichtig. Zie dat mijn vrouw binnenkomt.
- JUDITH Zeg, ik ga dit hele weekend toch niet in een wijde boog rond u moeten lopen zeker.
- EDWIN Neenee, ik zal proberen dat we af en toe eens alleen met ons tweetjes zijn.
- JUDITH Als gij in mijn buurt zijt, kan ik van u niet blijven.
- EDWIN Ja, dat weet ik... en zeker in 't fotokopiekot.
- JUDITH Kiss me! Kiss me quick!
- EDWIN *(kijkt angstvallig rond naar de deuren)* Quick op een rappeke.
- JUDITH *(een kus, dan loopt ze rond)* Is wel een groot huis hé.
- EDWIN Wauw... grrr... zoals gij nu loopt... ge zijt om op te eten.
- JUDITH Zeg, wat hebt gij nu? Ik loop toch gewoon, zoals altijd. Op den bureau loop ik toch ook rond.
- EDWIN Hier is dat anders. Uw passen komen hier veel sensueler over. Zo gracieus... zo uitnodigend... zo verrukkelijk... zo verleidelijk... die wiegende heupen... *(ziet haar heupwiegend, uitdagend rondlopen)* ...Grrr... ik kan bijna niet meer wachten... *(wrijft als een stier met zijn voet een paar keer achterwaarts tegen de grond, alsof hij zijn aanloop wilt nemen)*

Judith staat uitdagend klaar om stier Edwin op te vangen. Maar op dat moment gaat achter haar de deur van bureau open en Isabel komt binnen. Judith heeft haar niet gezien en blijft in een uitdagende verleidelijke pose staan. Edwin heeft Isabel uiteraard wèl gezien, schrikt en gaat op slag in een heel andere houding staan.

JUDITH *(met sensuele stem)* Kom hier mijne stier!

EDWIN *(roept onmiddellijk luid daartegenin)* Kom hier mijn dossier!!!!

JUDITH Hein?

Isabel staat verwonderd naar Judith te staren. Edwin probeert er zich uit te redden.

EDWIN *(doet met zijn mimiek teken dat zijn vrouw achter haar staat)* Ge zijt hier niet op 't werk hé Judith. Dat ge uw dossier moet hebben. *(zenuwlachje)* Hihi... euh...ontspant u nu maar. En kijk eens achter u... *(Judith kijkt om)* Voilà sè, da's nu mijn vrouwke sè.

JUDITH Ah... oh... euh... ja....

EDWIN *(nervus)* Judith, dat is Isabel... schat, dat is Judith... *(met nadruk)* ...collèga Judith....

ISABEL *(verwonderd want Judith staat er nog altijd uitdagend bij)* Aangenaam...

JUDITH Ook aangenaam.

ISABEL *(is wat in de war)* Dus gij zijt... ?

EDWIN Ja, schat, dat is ze nu. Judith... van op 't werk. *(nervus, ratelt maar door)* Zij werkt samen met mij. Werkt en werkt... en werkt... alleen maar werken... wij samen... altijd maar werken. Niks anders... dan werken... het ene dossier na het andere... op 't werk...

ISABEL *(komt bij Edwin)* Gaat het zo'n beetje?

EDWIN Jaja... jaja... 't is maar dat ge zoudt weten dat wij alleen maar werken.

JUDITH Bedankt voor deze uitnodiging.

ISABEL Graag gedaan. Maar.... Eerlijk gezegd... ik had mij u helemaal anders voorgesteld.

JUDITH Ah ja? *(kijkt naar Edwin die achter Isabel haar rug teken doet dat ze een andere houding moet aannemen)*

ISABEL Ja, een heel ander... type. Pas op, ik bedoel er niks verkeerd mee.

EDWIN Ja, ik was ook wel verschoten toen Judith aan haar deur verscheen. Ik dacht: amai, is dat Judith, mijne collega?

JUDITH Ja... da's juist... Ik heb mijn best gedaan om... euh...

Achter de rug van Isabel doet Edwin met veel gebaren teken dat ze een sloor moet zijn en anders moet praten, ook dat ze haar houding moet aanpassen: hangende schouders enzo. Judith merkt dit en verandert in de komende replieken van toon en houding, wat zeer opmerkelijk en vooral komisch is. Isabel voelt iets in haar rug. Kijkt om naar Edwin en ziet hem bezig met de overdreven hangende schouder. Hij herstelt zich onmiddellijk en neemt met hangende schouder een stoel en verschuift die enkele keren.

EDWIN Euh... stoel stond scheef... en zo iets kan niet in nen B en B (spreekt uit: Beu en Beu)

ISABEL (fronst haar wenkbrauwen, wendt zich weer tot Judith) Uw best gedaan. ... Om wat?

Achter de rug van Isabel trekt Edwin nu een overdreven triest gezicht en opnieuw hangende schouders.

JUDITH (trekt op slag een triestig gezicht) Om er wat deftig en stijlvol voor te komen... en... euh... euh... (moedwillig geraakt ze niet uit haar woorden)

ISABEL Gaat het?

JUDITH (ziet Edwin bezig 'hangende schouders' te tonen. Ze laat dan ook op slag haar schouders hangen met doorgezakte rug, hangende armen, spreekt als een beschaamd wicht) Jaja... maar ik... ik... ben... niet gewoon van... ergens te gaan...logeren.

ISABEL Ge zult u wel vlug op uw gemak voelen hier. Dus, ik zou zeggen: welkom in onze Bed en Breakfast De Bloesem.

JUDITH (met droef uitgestreken gezicht) Ik kijk al uit naar dit weekend.

EDWIN Voilà zie, zo hoor ik het graag.

ISABEL Ge moet mij wel verontschuldigen, maar uw kamer is nog niet helemaal gereed. Ik moet daar nog iets regelen. Dus, als gij misschien nog efkes wilt wachten.

JUDITH (triest) Doe maar, madam, doe maar.

EDWIN Misschien kan ik mijn collega ondertussen onze tuin laten zien. Wij hebben achteraan een prieeltje.

JUDITH (valt even uit haar rol, enthousiast) Oh, tof... samen in het prieeltje... (maar herstelt zich onmiddellijk wanneer Edwin kucht, weer beschaamd) Euh... Ik kan ook wel in mijn eentje eens rondkijken.

ISABEL Ja, dat kunt ge doen, want ik heb Edwin nodig.

EDWIN Ah ja?

ISABEL Ja, Judith kan slapen in de kamer aan de voorkant. Maar daar moet die kast verschoven worden.

EDWIN Maar Judith kan toch de andere kamer gebruiken, met zicht op den hof?

ISABEL Daar kan Klaus Kanjo slapen. De kamer aan de straatkant is niet goed voor zijn nachtrust. En in de kamer ernaast kan dan zijn medewerkster Gerlinde slapen. Bon, kom nu maar mee, dat is in een wip gebeurd. (af in hal)

EDWIN Ja... euh... Sorry hé, ik moet efkes...

- JUDITH Naar de slaapkamer... voor diene wip.
- EDWIN Hein?
- JUDITH Is in een wip gebeurd zegt ze.
- EDWIN Die kast verschuiven... niks meer, niks minder. 'k Heb liever met u een... wipper-de-wip! *(maakt een sprongetje)*
- JUDITH Wacht daar maar niet te lang mee, snoezebol.
- EDWIN Zeg maar dat was wel op 't nippertje.
- JUDITH Ik had haar niet gezien.
- EDWIN Ge moet nog meer de sloor zijn.
- JUDITH Nóg meer? Was 't niet goed?
- EDWIN Nee-e. Ge hebt het haar toch horen zeggen: ze had een heel àndere collega voor ogen. En ge moet opletten met uw houding in 't bijzijn van mijn vrouw. Ge moet u voordoen zoals zij u zich had voorgesteld aan de hand van mijn beschrijving: stuntelig, preuts, treurig, zielig... een echte onnozele trien, een seutebees.
- JUDITH Hé zeg, zal 't gaan!
- EDWIN En doe dat maar met vuur en geestdrift en gretigheid, kortom met animo!
- JUDITH Met animo...
- EDWIN Ja, dan komt het nog zo naturel over. *(af hal)*
- JUDITH *(roept hem na)* En als ik het nu eens wèl vergeet? *(laat zich languit in de sofa vallen)* Met animo voor de naturel. Pfff, wat ge er allemaal niet moet voor over hebben om een rijke stomme kwibus aan de haak te slaan. Maar goed... *(kijkt rond)* Mijne blinde-verliefde collega zit er wel warmpjes in zo te zien. *(Er wordt aan de voordeur gebeld. Judith kijkt op. Ze wacht. Er wordt nogmaals gebeld.)* 'k Zal ik dan maar opendoen zeker. *(staat op, gaat naar de hal toe, maar stopt, bedenkt)* Maar wacht eens... moet ik dat nu doen als seutebees of als mezelf? *(er wordt opnieuw gebeld)* Sorry Edwin, ik ben wie ik ben. En daarbij, ik moet een seut zijn alleen als zijn vrouw erbij is. Heeft hij zelf gezegd. En zijn vrouw is hier nu niet. Dus...

Judith even af in hal en komt terug, gevolgd door Olaf.

- OLAF Da's hier dus dat ze... *(maar stopt wanneer hij oog in oog komt te staan met de verleidelijke Judith)*
- JUDITH *(kijkt hem uitdagend aan, met sensuele stem)* Haay...
- OLAF Haay... wauw...
- JUDITH Wat bedoelt ge met 'wauw'?

- OLAF Gewoon... wauw... een gewone wauw... Wauw, wat een schoon groot huis.
- JUDITH *(teleurgesteld)* Oh... alleen maar een wauw voor het huis.
- OLAF *(snapt de hint)* En...voor u ook... wauw... felle brok.
- JUDITH Echt?
- OLAF Zal nog nie.
- JUDITH Komt gij ook voor een kamer?
- OLAF Een kamer? *(begrijpt het verkeerd)* Ah... Is dat hier dan iets om te ka... ik bedoel... met kamers?
- JUDITH Zo zoudt ge 't kunnen noemen, ja.
- OLAF Tiens, ze hebben wel een speciale plek uitgekozen om mij op te wachten.
- JUDITH En met wat kan ik u van dienst zijn?
- OLAF Mij van dienst zijn... ?
- JUDITH Voor wat zijt ge gekomen? Ik kan u misschien helpen. *(komt dicht bij hem, verleidelijk)*
- OLAF Mij helpen? Gij zijt hier dus als... animeer...meiske... ofzo?
- JUDITH Ja... ik moet zorgen voor... animo. En ze hebben mij daarjuist nog gezegd dat ik dat moet doen met vuur en geestdrift en gretigheid.
- OLAF *(slikt)* Met vuur... amai, wat een ontvangst.
- JUDITH Dus... mijn lovely boy... voor wat zijt ge gekomen?
- OLAF *(verward door haar verleiding)* Voor... voor... voor ne platten... *(kan niet meer verder wanneer hij in haar ogen kijkt)* ... zie, felle brok... als ik in uw ogen kijk moet ik... *(slikt)* ...slikken.
- JUDITH Ne platten?
- OLAF *(is meteen weg van haar; beseft niet wat hij uitkraamt)* Ja. Helemaal. Plat en slap en wat weet ik nog allemaal.
- JUDITH *(begrijpt het verkeerd)* Dat meent ge niet.
- OLAF Spijtig genoeg is 't zo. 't Zal u maar overkomen hé.
- JUDITH Ocharme. Hebt ge daar al lang last van?
- OLAF Ze hebben mij daarvoor opgebeld.
- JUDITH Om er over te praten. Ge zijt dus daarvoor in behandeling?
- OLAF Ja, ik moet dat hier komen afhandelen, ja... Vervangen om voort te kunnen.

JUDITH Daar bestaan middeltjes voor. De wetenschap staat heel ver daarin.

OLAF Oh maar... ik doe dat nog op de oude manier. Opkrikken met de hand.

JUDITH Ah ja? En dat gaat zomaar?

OLAF Bij mij toch. En ik heb daar niemand voor nodig. Ik doe dat helemaal alleen.

JUDITH *(hoogstverwonderd)* In uw eentje... met d'hand??? En daarvoor komt gij naar hier?

OLAF Ik moet hier zijn, ja.

JUDITH *(verbijsterd)* Gij komt hier... mas...? *(houdt zich in)*

OLAF Ne mastodont? Neenee, zeker niet. 't Is maar een klein model.

JUDITH Niet te geloven. En gij praat daar zomaar over?

OLAF Hoe? Hebt ge hem dan niet zien staan?

JUDITH Wablièft??? Hem zien staan??!!!

OLAF Daarbuiten. Voor de deur.

JUDITH Buiten op straat?

OLAF Waar anders.

JUDITH Op klaarlichte dag?

OLAF Dan ziet ge wat ge doet.

JUDITH Zijde gij zo ene? *(neemt geschokt afstand van hem)*

OLAF Da's wel niet de eerste keer hé.

JUDITH Ik geloof mijn eigen oren niet! Da's voor u precies de gewoonste zaak ter wereld.

OLAF Ja, mijne buurman bakt er niks van maar ik... ik draai daar mijn hand niet voor om.

JUDITH *(verbijsterd)* En dat slingert gij mij zomaar in mijn gezicht?

OLAF En ik ben ook goed in nog veel andere dingetjes... sjoeke... *(dicht bij haar)*

JUDITH Maar enfin... *(trekt zich weg)*

OLAF Hoe? En ge vroeg met wat ge mij van dienst kon zijn?

JUDITH Howhowhow... wacht eens... zijn wij wel over hetzelfde bezig?

OLAF Jamaar als ge dat wilt, moogt ge mij helpen hé om dat wiel te vervangen. 'k Heb-ik wel gezegd dat ik dat best alleen kan, maar... gij aan mijn zijde en

samen de koffer induiken om dat reservewiel eruit te nemen... ik hou u niet tegen. Let's go.

JUDITH Reservewiel...

OLAF Ah ja, met diene platten band kunnen ze niet verder. Diene auto staat hier voor de deur.

JUDITH Dus toch! We zaten niet op dezelfde golflengte.

OLAF Was dat dan zo?

JUDITH Oh... euh... laat maar.

OLAF Zeg maar, zijn ze hier niet?

JUDITH Ze zijn nu bezig boven in de slaapkamer.

OLAF Bezig in de slaapkamer?!

JUDITH Ja, voor ne wip.

OLAF Wablieft?!

JUDITH Enfin, ik bedoel... ze zijn bezig een kast aan 't verplaatsen en dat zou in ne wip gebeuren.

OLAF Amai, die voelen zich hier ook rap thuis.

JUDITH Dat is hier een B & B.

OLAF B en B... zeg dat wel... *(bekijkt haar)* Borsten en Billen.

JUDITH Een Bed en Breakfast.

OLAF Ah ja. Natuurlijk, ja. En gij zijt hier dus als...

JUDITH Als dienstster? Neenee, ik logeer hier gewoon. Ik ben juist gearriveerd.

OLAF Oh... ge logeert hier. Tof. Voor hoelang?

JUDITH Tot zondagavond.

OLAF Hola... awel, da's goed om weten.

JUDITH En gij komt dus gewoon diene platten band repareren? En dan zijt ge weer weg?

OLAF Dat zal dan wel zeker.

JUDITH Spijtig.

OLAF Meent ge dat nu?

JUDITH Jazeker, ik vind u namelijk best aangenaam gezelschap. Nen toffen bink.

OLAF Merci... merci...

JUDITH Zegt uw vrouw dat nooit tegen u?

OLAF Ik ben niet getrouwd. Nooit geweest. En ik ben single voor 't moment.

JUDITH Is dat zo?

OLAF Jep, dat is zo. En gij?

JUDITH Ik ben ook alleen... helemaal alleen...

OLAF Hmmm... interessant.

Edwin en Isabel op uit hal.

ISABEL Zo, dat is geregeld. Ik kan u de kamer tonen, Judith. Ik mag toch Judith zeggen?

JUDITH Maar natuurlijk, dat moet ge toch niet vragen. (bedenkt dan dat ze zich anders moet voordoen, verandert op slag van houding en speelt het beschaamde sloortypetje). Ja... mevrouw... zeg maar Judith.

ISABEL En mij moogt ge gerust Isabel noemen hoor. Ik aanzie mijn gasten hier als één grote familie.

JUDITH Ook goed.

EDWIN *(doelt Olaf)* We hebben blijkbaar nog iemand op bezoek.

ISABEL Oh, gij komt zeker voor de platte band.

OLAF Hein? ...Euh... ja.... Inderdaad.

ISABEL Gij zijt dus de buurman van de beroemde zanger?

OLAF Van wie?

ISABEL Ja, ik begrijp dat ge het spelletje meespeelt. Dat moet ook zo. Hij is hier incognito.

OLAF Inco-wà?

ISABEL Buurman, mag ik u iets vragen?

OLAF Bah ja zeker.

ISABEL Als gij er nu eens zoudt voor kunnen zorgen dat hij hier een paar dagen kan verblijven, Klaus Kanjo.

OLAF Wiedà?

ISABEL Komkom buurman, wind er geen doekskes om. We weten ondertussen wie hij is.

- OLAF Zeg, maar zijn ze hier niet? Ik dacht dat ze hier op mij zouden wachten.
- ISABEL Hij is hiernaast bij de buurvrouw voor een bezoekje. Tot in haar slaapkamer. Ze zal ervan genieten. Ik ken Nanette.
- OLAF Hij is nu met Nanette aan 't genieten in haar slaapkamer?! Begot, zo ken ik hem niet.
- ISABEL Geen paniek, zijn secretaresse is er bij.
- EDWIN *(heeft al die tijd verliefd staan kijken naar Judith)* Zeg maar, moeten wij onze logé niet haar kamer tonen? Ik kan dat wel doen. En ik zal haar koffer dragen. *(neemt reiskoffer)* Als ge mij wilt volgen, lieve Judith ik bedoel: collèga Judith.
- JUDITH *(kijkt hem aan, enthousiast)* Ja, naar mijn kamer... *(maar bedenkt dan, plots weer sloortype, draait haar hoofd weg)* Maar... ik durf dat niet....
- EDWIN Wat niet?
- JUDITH *(als sloor, moeilijk sprekend, beschaamd, hangende schouders, slappe armen)* Met ne man... samen... in één en de... dezelfde... sla... sla... sla... slaapkamer...
- EDWIN Wat krijgen we nu?
- ISABEL *(vlug bij Edwin)* Ah ja, natuurlijk. Edwin, ge hebt het wel tegen Judith. Denk aan haar probleem. Ge kent haar beter dan ik. Vooruit, die koffer kunt ge al naar boven brengen. Ik begeleid haar dan straks zelf wel naar haar kamer.
- EDWIN Jamaar...
- ISABEL Vooruit, ga nu maar. *(duwt Edwin af in hal)*
- OLAF *(bij Judith)* Zeg... felle brok... scheelt er iets?
- JUDITH *(als seut)* Och... meneer... dat ge 't moe...moe... moe... moe...
- ISABEL *(bezorgd)* Zijde moe?
- JUDITH ... moest weten.
- OLAF Wa krijgt gij ineens?
- JUDITH *(als seut, overdrijft)* Moe... moe... moete gij uwen... uwen... platten... niet gaan op... op... opblazen?
- OLAF Vervangen. Opblazen ga niet.
- JUDITH Ge... ge... he... hebt ge... gene asem ge... genoeg... of... of...of... ofwa?
- OLAF Voor wat begint gij nu ineens te stotteren?
- ISABEL *(neemt Olaf terzijde)* Olaf, ge moet dat schaaap voorzichtig aanpakken. Ze is beschaamd in de ergste graad. Ze durft geen man aan te kijken.

- OLAF Dat meent ge niet.
- ISABEL Ze is helemaal de plank af sinds de dood van haar man.
- OLAF Maar daarjuist was ze nochtans...
- ISABEL Waarschijnlijk zal ze daarjuist haar best hebben gedaan.
- OLAF Haar bèst gedaan?
- ISABEL Enfin, een poging tot.
- OLAF *(meer tot zichzelf)* Amai, als dat daarjuist maar een pòging was.
- EDWIN *(op uit hal)* Zo, haar koffer heb ik op haar bed gelegd.
- JUDITH *(als seut, hoofd gebogen, durft hem niet aan te kijken)* Bedankt... maar da... dat... moest ge... voor... voor mij niet gedaan heb....hebben.
- EDWIN Voor u alles. *(wil haar liefdevol bij de schouders grijpen, maar bedenkt zich ogenblikkelijk, trekt zijn handen terug)* Ik bedoel: graag gedaan.
- ISABEL *(tot Olaf)* Wete wa, meneer, ik zal met u meegaan naar die platte band gaan kijken. Ondertussen heb ik u het één en ander te vertellen. Want ik weet alles over uwe bekende buurman.
- OLAF Ligt hij nog altijd met die Nanette te rollebollen in haar slaapkamer?
- ISABEL En ik heb een plan om dit weekend hier door te brengen.
- OLAF Dit weekend? *(kijkt naar Judith)* Tot zondagavond?
- ISABEL Op z'n minst.
- OLAF Awel... misschien is dat niet zo'n slecht idee. Wat is dat plan?
- ISABEL Als gij die reserveband nu ook eens zoudt laten leeglopen.
- OLAF Hein?
- ISABEL Kom we gaan via de tuin. Ik leg het u uit. *(af tuin met Olaf)*
- EDWIN *(kijkt hen even na, dan onmiddellijk bij Judith)* Schat, een kuske. 'k Heb het nodig. *(kust haar vluchtig)*
- JUDITH Zeg amai, dat is wel niet simpel.
- EDWIN Opletten met overdrijven moet ge doen.
- JUDITH Ah, nu overdrijf ik! En daarjuist was het niet goed genoeg.
- EDWIN Nu begint ge ook al te stotteren. Da's er wel over hé zeg.
- JUDITH Ge hebt zelf gezegd dat ik moeilijk uit mijn woorden moest geraken.

- EDWIN Jaja, oké doe maar. Maar 't is te hopen dat ge dat zo een heel weekend kunt volhouden.
- JUDITH En wanneer gaat ge 't haar zeggen?
- EDWIN *(meteen ongemakkelijk)* Wàt zeggen?
- JUDITH Houdt u niet van de domme. Ge hebt uw vrouw al lang iets heel belangrijks te zeggen. De waarheid.
- EDWIN Over ons toch niet?
- JUDITH Toen we zo'n vier maanden geleden begonnen met onze relatie... hebt gij mij iets beloofd. Remember?
- EDWIN Euh... is dat zo?
- JUDITH We waren nog maar een paar dagen samen en ge hadt het al over uw vrouw laten zitten. Zonder pardon.
- EDWIN Tja... da's natuurlijk niet zo eenvoudig.
- JUDITH Of wilt ge mij alleen maar als een verzetje? Zo af en toe eens? Als uwe testosteron op springen staat?
- EDWIN Ik ben van plan om het haar te zeggen. Alleen... ik moet daar mijn tijd voor nemen... en...
- JUDITH Trekt ge uwe staart nu ineens in?
- EDWIN Nenee, nenee... mijne staart blijft 't zelfde. Ik bedoel: ik moet alleen nog het juiste moment vinden.
- JUDITH *(bekijkt hem streng)* Edwin?
- EDWIN *(kleintjes)* Schat?
- JUDITH Ge wilt het toch nog altijd: scheiden van uw vrouw en met mij verder door 't leven gaan?
- EDWIN Natuurlijk... natuurlijk... Maar waarom komt ge daar nu ineens mee af?
- JUDITH Omdat ik dit nu zie... En ja... een scheiding... en de verdeling... 'zonder pardon'.
- EDWIN Is het u dààrom te doen? Om mijn geld en mijn bezittingen?
- JUDITH *(lief)* Maar natuurlijk niet, schat. Ik bedoel dat een scheiding voor alle partijen de beste oplossing is. Maar ik ben bang dat ge nooit uw vrouw zult laten zitten.
- EDWIN Dat zal ik wèl. Ons huwelijk stelt toch niks meer voor. Oké, ik zal haar heel binnenkort zeggen dat ons huwelijk over en out is.

JUDITH En als ge het haar nu eens dit weekend zegt.

EDWIN *(schrikt)* Dit weekend?

JUDITH Ge zegt gewoon dat ge voortaan alléén verder door 't leven wilt gaan. Er is geen andere vrouw in het spel. Dus, ge bedriegt haar niet eens. En zo kan ik haar troosten, als seutebees Judith die haar vriendin zal worden. En daarna, als gij u ergens gesetteld hebt in een of andere villa kom ik bij u wonen.

EDWIN Ik... euh... ik zal nog zien.

JUDITH *(kordaat)* Ik wil dat gij de definitieve keuze maakt, Edwin. Zij of ik. En dit weekend nog. 'Zonder pardon'!

Edwin staat er als aan de grond genageld bij. Isabel en Olaf op uit de tuin. Olaf heeft nu ook een reiskoffer bij zich. Zet de koffer neer.

OLAF Het is precies dat 't zo moest zijn. Ik ben gisteren thuisgekomen na drie dagen in mijn caravan te hebben gezeten en mijn valies stond nog in mijnen auto. En voilà, nu komt die van pas. Ik blijf logeren *(kijkt Judith aan)* ...tot en met zondag.

Judith glimlacht even, maar trekt dan meteen weer een triest gezicht wanneer ze merkt dat zowel Edwin als Isabel naar haar kijken.

ISABEL *(bij Olaf)* Meneer... wat ik nu wel graag zou willen weten...

OLAF Zeg maar Olaf. Ge zegt zelf dat wij hier één grote familie zijn.

ISABEL Olaf... uwe gebuur... is dat nu Klaus Kanjo of niet?

OLAF Euh... Klaus Kanjo... da's diene zanger zeker hé. Ik heb daar al van gehoord

ISABEL Komaan, we herkennen hem wel. Of mag het van zijn manager in geen geval uitlekken dat hij ergens incognito een rustpauze inlast?

OLAF Zijne manager? *(er verschijnt een glimlach om zijn lippen, heeft een plan)* Awel, madam Isabel... ik zal het maar toegeven... Meneer de platten band is inderdaad Klaus Kanjo, de jodelende zanger.

ISABEL Dan is hij het tòch! Ja, dat kon ook niet anders hé. Hij ging gewillig mee met Nanette voor het gewonnen bezoek aan een fan.

OLAF En ik zal zelfs mèèr zeggen... nu ik toch het geheim heb onthuld... *(gaat in een stoere houding staan, met opgeblazenheid)* ...ik ben niet alleen zijne buurman... ik ben ook zijne... manager.

ISABEL Wablieft? Zijn manager?!!!

OLAF Ja, soms is het noodzakelijk dat ik mij opoffer voor mijn talentvolle poulain. Het zou anders volledig uit de hand lopen, nietwaar. Voilà, nu weten jullie het. Ik heb mij 'ge-out'. Ik ben de manager van een groot artiest.

- JUDITH Oh ja? Wauw... goh, wat boeiend... *(Edwin kucht, ze herstelt zich)* ...euh... da... da... da...dat is niet altijd... si... si...simpel zeker?
- OLAF Daar komt heel wat bij kijken, ja. Een manager moet een man van de wereld zijn.
- ISABEL Hij heeft ook heel wat optredens in Duitsland en Oostenrijk heb ik gelezen.
- OLAF Precies... 't is daarmee... ik moet dikwijls Duits praten. Dus ik oefen mijn Duits iedere dag.
- JUDITH *(seut)* Amai, gij spreekt ook... Dui... Duits?
- OLAF Met veel haar op.
- ISABEL Oh maar als ge wilt kunt ge hier gerust uw Duits ook bovenhalen.
- OLAF *(probeert nu Duits te praten)* Tanke sehr liebe menschen.
- ISABEL Edwin, kom mee naar boven.
- EDWIN Voor wat nu?
- ISABEL We moeten meneer de manager zijn kamer in orde brengen. Als gij mij helpt is dat rap gedaan.
- JUDITH *(kijkt schalks naar Edwin)* In ne... www... www... wip!
- ISABEL Kom, Edwin.
- EDWIN Maar enfin, Isabel.
- ISABEL In een Bed en Breakfast dat op volle toeren draait is er veel werk aan de winkel. *(af hal, gevolgd door Edwin)*
- OLAF Voilà... we zijn efkes alleen. *(komt dicht tegen haar)* Oei, sorry.... *(trekt zich weg)* 'k Was 't vergeten... gij zijt wreed beschaamd met een man in uw buurt.
- JUDITH *(gewoon, weer verleidelijk)* Wie zegt dat? *(dichter bij hem)*
- OLAF Dat is toch zo?
- JUDITH Soms wel, soms niet.
- OLAF En daarjuist...
- JUDITH Was het wèl.
- OLAF En toen ik hier binnen kwam...
- JUDITH Was het nièt.
- OLAF Nu dat ge 't zegt.
- JUDITH *(frutselt verleidelijk aan zijn hemd)* Een manager dus.

OLAF En niet de eerste de beste, zijt daar maar zeker van.

JUDITH Een manager... die zit er meestal warmpjes in.

OLAF Ik mag niet klagen.

JUDITH Dus, ge blijft ook tot zondagavond?

OLAF Yes, my love. En ik ga hier 'the time of my life' beleven heb ik zo de indruk.

JUDITH Tiens, ge spreekt al Engels ook.

OLAF Ab und zu ein bitchen, mein liebe poepken.

Alberik en Gerlinde op vanuit de tuin.

ALBERIK Ah, Olaf! God wat zijn wij content van u te zien.

Olaf trekt zich onmiddellijk weg van Judith.

GERLINDE We moeten hier weg, den druk in zijne kup...

ALBERIK ja, precies... den druk in mijne kop.

OLAF Eine augenblich, eine augenblich. Ich moesse etwas eksplizieren.

GERLINDE Hein?

OLAF Ich vrieze das er ein kleines problemken ist.

ALBERIK Hedde gij gedronken?

Nanette op uit tuin.

NANETTE Oh my god! Ik heb schone foto's van mij met hem. Is Isabel hier niet?

JUDITH (staat ondertussen weer in de houding van sloor) Ze... is naar... boven... met hare... ve... vent. De bedden aan 't opmaken.

NANETTE (bekijkt Judith) Wie zijde gij?

JUDITH (triest) Ne logé.

NANETTE Oh, ik snap het al. Gij zijt dus degene die we gevraagd hebben...

JUDITH (triest) Ik ben hier op bestelling, ja.

NANETTE Boven zegt ge? Ik ga vlug bij haar. (terwijl ze weggaat) Oh my god! Die foto's!!!! (af in hal)

ALBERIK Olaf, kom we gaan samen dat wiel vervangen. Manmanman, wat ben ik blij dat gij hier zijt.

OLAF Jamaan, luister...

GERLINDE Da's hier een echt kottezot!

ALBERIK Ge kunt dat toch op een kwartierke fiksen?

OLAF Ge moet wel iets weten...

Edwin op vanuit hal. Gaat onmiddellijk naar Judith toe, ziet de anderen die aan de zijkant staan, niet.

EDWIN Schat... *(neemt haar bij haar handen)*

JUDITH *(doet teken dat ze niet alleen zijn)* Huhum...

EDWIN *(kijkt om, ziet de anderen, laat haar onmiddellijk los)* Euh... Scha... *(verzint iets)* Schättige mensen! Lieve schattige mensen! Welkom, welkom, welkom! Wat een schattige vakantiegangers mogen wij hier verwelkomen in onze B & B... *(terwijl hij naar Judith kijkt)* ...Den Boezem... euh... ik bedoel: Den Bloesem!

JUDITH Ik... ik... ga... ga... ne keer... na... naar... buiten... een lu... luchtje sche... scheppen. *(haast zich kromgebogen af in tuin)*

GERLINDE Wat heeft die?

OLAF Soms wel, soms niet.

EDWIN *(nervus)* Ja... Nanette is bezig mijn vrouw aan 't helpen nu. Maar onderhandelen jullie gerust verder. Ik ga Judith ons prieeltje laten zien. *(knikt eens naar de anderen en gaat af in tuin)*

GERLINDE 'k Zeg het, da's hier een echt kottezot.

ALBERIK Dat mag hier in ieder geval niet te lang meer duren.

OLAF Moment... moment... Eigenlijk vind ik het geen goed idee dat jullie nu in mijne caravan gaan kruipen.

GERLINDE Hoe? Voor wat niet?

OLAF Ik heb iets over 't hoofd gezien.

ALBERIK Wat krijgen we nu?

OLAF Ik maak me alleen maar zorgen om u, Alberik.

ALBERIK Waarom?

OLAF Uwe kop.

GERLINDE Wat is er met zijne kop?

OLAF Ik weet van die ontploffing op uw werk destijds. En ik weet van die paniekaanvallen. Wel, veel rust gaat ge daar nu niet vinden op die camping. Op een terrein ernaast komt er een hangar en ze slaan palen in de grond met een zwaar machien met luchtdruk. Iedere keer een geweldige luide slag. Boenk! Boenk! Boenk! Een hele dag door. En in 't weekend ook want 't moet op tijd afgeraken.

- ALBERIK Oei.
- OLAF Ten tweede, en dat was ik dus ook uit 't oog verloren: in het keukentje in mijn caravan... da's daar een elektrischen gasfornuis... met gas. En daar staat dus een grote gasfles.
- ALBERIK Een gasfles?! En die zou kunnen ontploffen?
- OLAF Ge weet nooit. En door die daver van die palen te slaan is dat daar allesbehalve veilig. Boenk boenk boenk... en dan misschien... boem!
- GERLINDE En dat zegt ge nu pas! Ge laat ons eerst trevrekken.
- OLAF Ja, sorry. 'k Heb u laten vertrekken zonder het eerst te zeggen. Maar ik heb de laatste tijd zoveel aan mijne kop.
- ALBERIK *(voelt zijn hoofd)* Oeioei en aan de mijnen ook.
- OLAF Dus dat weekend in mijn caravan zou één marteling voor u zijn, Alberik. Niet doen dus. Maar ik zal het goed maken. Om te beginnen ga ik met jullie mee naar de auto om jullie valiezen.
- GERLINDE Voor wat hebben wij nu ons vielazen nodig?
- OLAF Er staat ons een formidabel weekend te wachten. En onthou het goed: Alberik, gij zijt heel het weekend die zanger en ik ben uwe manager. Gerlinde, gij zijt zijn secretaresse. Goed begrepen?
- Op dat moment komen Isabel en Nanette op vanuit de hal.*
- GERLINDE Ah madam, geeft het niet dat wij hier een paar dagen blijven?
- ISABEL Maar natuurlijk niet. Da's juist schitterend!
- ALBERIK Ja, want met diene boenk boenk boenk.
- ISABEL Hein?
- ALBERIK Boenk boenk boenk...
- GERLINDE En dan boem..
- ALBERIK En boenk boenk boenk is al zo erg.
- GERLINDE En de boem erbij... dat zou een kottestrafe zijn...
- NANETTE Waar hebben jullie het over?
- ALBERIK Een catastrofe...
- ISABEL *(begrijpt er niets van)* Boenk boenk boenk?
- NANETTE Boem?
- OLAF *(heeft er duidelijk plezier in)* En dan is 't papat!

NANETTE Patat ook nog!

ALBERIK En daarom... om ver weg te blijven van de boenk boenk boenk...

GERLINDE ... en de boem!

OLAF En de patat...

ALBERIK ...zouden we graag hier nog wat blijven.

Isabel en Nanette kijken elkaar niet-begrijpend aan.

OLAF *(duwt Alberik en Gerlinde naar het schuifraam)* Allee kom, de valiezen... en terwijl moeten we iets afspreken. *(ze gaan af in de tuin)*

ISABEL Zeg, nu hebben ze precies allemaal als iets van een stoornis.

NANETTE Isabel, ge zijt toch zeker dat er niks verkeerds in uw koekskes zit?

ISABEL In ieder geval, onze bekende gast gaat hier een paar dagen verblijven. Zijn manager heeft het kunnen flikken.

NANETTE En 'k heb prachtige foto's met hem. Oh my god!

ISABEL *(aan het schuifraam, kijkt de tuin in)* Ah maar zie nu. Edwin die Judith onze hof laat zien. Ge zoudt zeggen dat ze in de grond zou zinken van gegeneerdheid, maar ziet dat af... ze lacht en ze dolt.

NANETTE *(komt ook kijken aan het schuifraam)* Amai, heel wat anders dan wat ge mij daarjuist over die begrafenistrees verteld hebt.

ISABEL En ze hebben er alletwee evenveel plezier in.

NANETTE Misschien denken ze dat ze op 't werk zitten.

ISABEL Dan hebben ze wel veel deugd aan hun job.

NANETTE Hola, ze hebben ons zien staan.

ISABEL Zie nu, ze gaan opeens twee meter van elkaar lopen.

NANETTE 't Werk zal erop zitten.

ISABEL Ze komen naar hier.

Nanette en Isabel gaan weg van het schuifraam.

NANETTE Zeg, Isabel, zijn alle kamers nu in orde?

ISABEL Ik denk het wel.

NANETTE Alle vier de kamers zijn dus bezet.

ISABEL Ja, wie had dat nu gedacht. Een dik uur geleden was er nog geen sprake van B & B De Bloesem bij Vervloesem en nu...

NANETTE Hebt gij dan wel gerief in huis voor het ontbijt morgen?

ISABEL God ja, da's waar. Een B & B, da's wel met ontbijt. We moeten straks nog alles in huis halen.

NANETTE Allee, 'k ben blij voor u. Eindelijk maakt ge uw droom waar.

Edwin en Judith op vanuit de tuin.

EDWIN Voilà zie, 'k heb onze eerste klant eens rondgeleid.

JUDITH *(als seut)* Scho... scho... schonen hof.

ISABEL Edwin, we hebben nog veel te doen.

EDWIN Ah ja?

ISABEL Boodschappen. Véeel boodschappen. Voor het ontbijt morgen. Maar het brood en de croissants en de koffiekoeken moet gij morgenvroeg om half-acht gaan halen. Alles moet vers zijn.

EDWIN Zo vroeg?

ISABEL De gasten moeten hun ontbijt kunnen nemen tussen 8 en 10.

Alberik, Gerlinde en Olaf op uit tuin. Olaf draagt twee zware reiskoffers. Hij zet die koffers naast zijn koffer. Zo staan er nu drie grote reiskoffers naast elkaar in het midden.

ISABEL *(glunderend, kijkt naar de koffers)* Ongelooflijk... als ik dat zie... die koffers van mijn gasten... vol vakantieklaren...

OLAF Und viel üntergut auch.

ISABEL Awel, dat doet mij iets.

EDWIN Ge gaat hier toch niet beginnen tjilpen.

OLAF Tjilp tjilp ist allein fur die fogelen.

ISABEL Wete wat, om onze gasten te verwelkomen ga ik ons iets halen.

NANETTE Ik weet al wat en ik neem de glazen. *(af in keuken)*

Nanette naar buffetkast, neemt de nodige champagneglazen.

ALBERIK 't Is te hopen dat 't hier goed is.

OLAF Aber vaneigens, das sicher das.... herr Klaus, das zal hier sèhr sèhr sèhr goetz sein. Und als deine manèger sagzt das das hier sehr sehr sehr goetz sal sein... awel, tan sàl das hier sehr sehr sehr goetz sein. Nem. Ich habe gesprochen.

NANETTE *(zet de champagneglazen op de tafel)* Ja, en naar uwe manager moet ge luisteren. Want ge ziet, ge hebt het al ver geschopt dankzij hem.

EDWIN *(bij Judith)* Gaat het zo'n beetje?

JUDITH *(gewoon, stil tot Edwin)* Da's niet om vol te houden. *(dan luider, als seut)* Da... da... dat is hier... een... een... scho... schoon groepke.

Rosa op uit tuin. Heeft een cd mee.

ROSA Nondedju, ik heb mij wel moeten haasten zenne. Van hiere noar doare. De benen vanonder men gat gelopen. Maar hier zijn we d'er mee sè.

EDWIN En 't groepke wordt nòg schoner.

ROSA Kakka, 'k heb uwe jodel-cd meegebracht. Wilt ge daar eens met uw pollen uwe krabbel opzetten?

ALBERIK Euh... moet dat nu?

GERLINDE Nu niet. Hij moet rusten.

ROSA Ai men schoap, doar gade gij nu toch geen spel van moaken zekers. Efkes ne krabbel en meer nie.

OLAF Das ist nun onmeuglich, want seine krabbelstift ist leeg. Er musst einen neues krabbelstift kaufen gehen.

ROSA *(kijkt verwonderd naar Olaf)* Heeft dienen een spraakgebrek?

JUDITH Dat is zijn... ma... ma... ma...

ROSA Zijn moeder?!

JUDITH ...ma... manager.

ROSA *(kijkt even verwonderd naar Judith)* Die heeft ook een spraakgebrek.

GERLINDE En geen heendtakaningen.

ROSA *(kijkt even verwonderd naar Gerlinde)* En nog een met een spraakgebrek.

ISABEL *(op uit keuken met fles champagne)* Ik stel voor dat we toosten op onze gasten en op deze heuglijke dag.

ROSA Wete wa, 'k zal diene cd iens opleggen sè. *(naar muziekinstallatie)* Hoe marcheert da spel hier? Milledju, zoveel knoppen. Kust nu mijnen derrière.

EDWIN *(naar de muziekinstallatie)* Wacht, ik geloof dat 't best is dat ik dat doe. *(neemt de cd over, zet de muziekinstallatie aan)*

NANETTE Misschien een welkomstwoord van een belangrijk iemand. *(kijkt bewonderend op naar Alberik)*

ALBERIK *(ongemakkelijk)* Neenee... dat moet niet.

OLAF Und ich, ich stehe diese momente auch mit meinen mund vol tzanden.

NANETTE Onze vaste klant misschien? *(doelt Judith)*

JUDITH Ik... 't is... 't is... hier... ple... plezant...

ROSA Voilà, wacht, 't lieken komt. (komt ook in de rij staan) Jodelahitie!!!!

ISABEL En dan nu.... (ontkurt de champagnefles. De kurk springt met een luide knal van de fles.)

ALBERIK (hevig geschrokken) Aaaahhhh! Zoek dekking! Zoek dekking! (springt hals over kop in de sofa, het kussen legt hij over zijn hoofd)

De andere kijken hem hoogstverwonderd aan. Op de muziekinstallatie speelt nu de muziek: een Oostenrijks jodelliedje. Rosa begint luid en overdreven mee te 'jodelen'.

Black-out.

PAUZE

TAFEREEL 4

Het schuifraam staat open. Er staat een grotere tafel, of is verlengd. Achter de tafel staan vier stoelen en een stoel aan beide zijden. In totaal dus zes stoelen.

Tijdens volgende replieken: Edwin is bezig de tafel aan het zetten. Met een plateau loopt hij constant vanuit de keuken naar binnen. Koffietassen, schoteltjes, bestek. Hij schikt het allemaal op de tafel. Ook Isabel is bezig de tafel aan het schikken. Edwin heeft duidelijk slecht geslapen. Hij heeft een keukenschort om.

ISABEL Stom dat 't nu juist aan 't regenen is.

EDWIN Ach, wat gedruppel, meer niet.

ISABEL Ze kunnen in ieder geval nu niet buiten op het terras eten.

EDWIN Daar is toch iets aan te doen. De grote parasol open en 't is opgelost.

ISABEL 't is veel te vochtig. Ik wil dat onze gasten het zo aangenaam mogelijk hebben.

EDWIN Ja zeg, leg ze nog wat méér eieren onder hun gat.

ISABEL Eieren! Godja, ik moet nog zorgen voor zacht gekookte eitjes. Of nee wacht, misschien wilt er iemand een omelet.

EDWIN Alstublieft hé zeg.

ISABEL En Judith!

EDWIN (schrikt) Wat is daarmee?

ISABEL Zij zal dat misschien niet durven vragen. Alhoewel, na gisteravond...

EDWIN (nervus, geprikkeld) Gisteravond, ja... ze is gaan eten met die manager. Allee, dat doet ge nu toch niet... in hare toestand.

ISABEL Maar eet zij eieren? Zacht gekookt of hard of... geklutst of...

EDWIN Ze is verslingerd op gekluts... euh... geklutste...eieren... euh...Ik bedoel... hoe kan ik dat nu weten?

Edwin verzet nu een aantal koffietassen en fruitsapglazen om ze dan weer op hun oorspronkelijke plaats te zetten. Isabel staat er op te kijken.

ISABEL Zeg maar, wat zijde gij nu in godsnaam aan 't doen?

EDWIN Den trap aan 't schilderen! Ziede da nie?!

ISABEL Ge verzet alles wat al gereed stond en daarna zet ge dat terug. Is dat bezigheidstherapie ofwa? Of moet ge u afreageren op iets?

EDWIN (nors) Op wat zou ik mij nu moeten afreageren.

ISABEL Er scheelt iets met u. Gij doet niet normaal.

- EDWIN 't Is gewoon... ik... ben... wat over mijn toeren. Al dat volk dat hier verblijft.
- ISABEL Dat was vroeger toch ook zo.
- EDWIN Toen was dat anders. Onze eigen zoon en zijn mede-kotmaten. En 't waren jonge gasten.
- ISABEL Jonge gasten ja, en wildebrassen ook. Daarmee dat Kakka door zijn bed is geschoten.
- EDWIN Dat was 't bed van de Jimmy. Die heeft hier 't één liefke na 't ander naar binnen gesmokkeld. Dat bed is volledig uit de haak gepoept.
- ISABEL 't Zal al geen hé.
- EDWIN Is 't niet waar misschien? 't Was iedere nacht van hopsakee à volonté. Dat bed heeft veel afgezien. En juist in dat bed liet Kakka zich vallen. Oeps, de lattenbodem op de grond en hij met zijn klikken en klakken daarbij. Kakka op zijn bakka.
- ISABEL Een chance dat we 't hier tot beneden gehoord hebben. Hij kon in zijn eentje niet recht.
- EDWIN 'k Zie hem daar nog liggen met zijn pikkelen omhoog.
- ISABEL Ocharme. En zijn secretaresse natuurlijk in alle staten.
- EDWIN Ik vind dat zij haar baas nogal veel betuttelt. Volgens mij is er iets tussen die twee. Daarbij, toen hij vroeg naar bed ging, is zij toch ook gaan slapen.
- ISABEL Ze hadden mij eerst wijsgemaakt dat ze man en vrouw waren.
- EDWIN Awel zie voilà, daarmee weet ge toch al genoeg zeker.
- ISABEL In ieder geval, we hebben ons daar niet mee te bemoeien. Overal zijn er relaties op de werkvloer.
- EDWIN *(kijkt geschrokken op)* Allee... wat gij nu zegt.
- ISABEL 't Is toch zo.
- EDWIN *(ongemakkelijk)* Euh... 't zou kunnen.
- ISABEL Zijn er bij u op den bureau dan geen collega's die wat inniger en intiemer met elkaar omgaan?
- EDWIN *(schrikt, laat bestek vallen)* Euh... bij ons op 't werk? *(raapt bestek op)*
- ISABEL Awel ja, tortelduifkes op uw bureau die van elkaars lijf niet kunnen blijven.
- EDWIN *(ongemakkelijk, zijn handen beginnen te beven van nervositeit)* Euh... niet dat ik weet... Euh... *(neemt tassen en bordjes om die te verzetten maar hij heeft en de tassen tikken tegen elkaar)*

- ISABEL D'er zijn er die van bil gaan naast de kopieermachine.
- EDWIN *(het zweet barst hem uit)* Hoe wete gij da?
- ISABEL Gelezen in de Flair.
- EDWIN *(schrikt)* Stond onzen bureau in de Flair? En 't fotokopiekot ook?
- ISABEL In 't algemeen hé. Da's één van de plaatsen die ze in dat artikel aanhaalden.
- EDWIN Ah... een algemeen fotokopiekot... juist ja... in de Flair...
- ISABEL En gij?
- EDWIN *(met piepstem)* Ikke?? Euh... ik... ik lees gene Flair.
- ISABEL Ik bedoel: is het bij u nooit opgekomen om iets te beginnen met een collega?
- EDWIN *(overdrijft, stoer)* Maar bah nee gij! Zeker nié! Nooit van z'n leven! Geen haar op mijne kop dat daaraan denkt! Allee, allee, allee... waar haalt gij dat nu uit!
- ISABEL Zijde gij dan nog nooit in de verleiding gekomen?
- EDWIN Bijlange niet! Ik ben immuun voor vrouwelijke collega's... en voor d'ander ook. Niet met mij hé! Niet met mij!
- ISABEL Amai, dan zijde gij een uitzondering.
- EDWIN Jaja, zeer zeker. Goh dat ge moest weten wat voor nen uitgezonderden dat ik ben.
- ISABEL Zeg nooit nooit. Ik heb gelezen dat u dat plots kan overkomen. Een man is en blijft een jager, ook op de werkvloer. Sommige vrouwelijke collega's zijn aantrekkelijk en verleidelijk en 't vlees is zwak.
- EDWIN *(kleintjes)* Staat dat allemaal in de Flair?
- ISABEL Jullie zitten zeven uur per dag dicht bij elkaar... er is al eens een verjaardagsfeestje of een promotieviering... en van 't één komt 't ander. Er worden signalen uitgestuurd...
- EDWIN Signalen? Bij ons werken er geen indianen.
- ISABEL Is er bij u dan nog nooit zo'n signaal aangekomen?
- EDWIN *(is nu zo in de war dat hij alles weer op de plateau zet alsof hij aan het afruimen is)* Bij mij? Euh... soms krijg ik een signaal... dat... dat... als 't schafttijd is. Een chance dat ik dan een signaal krijg. Want ik zit altijd met mijne neus in de dossiers en dan verlies ik het uur uit 't oog. 'k Heb zo al eens het signaal niè gehoord. Goh wat heb ik toen honger afgezien. *(neemt de plateau op met bibberende handen, de fruitglazen tikken tegen elkaar)*
- ISABEL Wat doet gij nu?

- EDWIN *(weet niet waar hij het heeft)* Hein? *(krijgt van nervositeit nu zelfs een zenuwtic, zijn hoofd slaat wat)*
- ISABEL Voor wat begint gij nu af te ruimen?
- EDWIN Af... afruimen... *(met zenuwtic)* Ben ik aan het afruimen? *(kijkt naar zijn plateau in zijn handen)* Ah bah ja'k begot... Allee beziet dat nu... ik ben aan 't afruimen. *(zenuwlachje)* Hihi... Maar dat moet nog niet zeker hé... ze hebben nog niet gedaan met eten zeker.
- ISABEL Ze zijn nog niet eens begònnen, laat staan dat ze al beneden zijn.
- EDWIN Ook just. Hihi... Allee hoe kan dat nu? Weer afruimen begot... hihi... tjongejonge... hoedat ne mens op sommige momenten toch afwezig kan zijn hé... jonges toch.
- ISABEL Edwin, wat scheelt er?
- EDWIN Niks. Niks.... *(zet plateau terug op tafel, plaatst de tassen, glazen en borden terug)*
- ISABEL *(argwanend)* En uw hoofd... uwe tic nerveus...
- EDWIN Hier, ziet eens hoe alles weer klaargezet wordt zie. Ik ben weer goed bezig hé. Ik ben hier de ontbijtgarçon.
- ISABEL Alleen weet ge niet of dat ge nu moet òp- of àfruimen.
- EDWIN Dat was een moment van zwakte.
- ISABEL Wete gij wat dat ik weet.
- EDWIN Nee-e... Watte?
- ISABEL Gij wilt goeie punten scoren, is 't niet? Da'k u niet kende. Moet ge iets goedmaken misschien?
- EDWIN Euh... bijlange niet.
- ISABEL Of is het met voorbedachte rade en moet het nog komen? Hebt gij mij soms iets op te biechten?
- EDWIN *(nervus, krijgt weer de tic)* De pistolets mogen stilaan gaan komen zeker?
- ISABEL En daar is uwe tic weer. Als uw hoofd zo begint te tikken, is er iets niet pluis. Da's een teken dat ge u in alle bochten aan 't wringen zijt voor iets dat niet al te koosjer is.
- EDWIN Tikt mijne kop? Tiens...
- ISABEL De laatste keer dat uw hoofd zo getikt heeft was toen ge mijn moeder moedwillig had opgesloten in de kelder.
- EDWIN Ah ja... ah ja... Omdat ze weer d'oren van mijne kop aan 't zagen was. God, dat mens kan mekkeren.

- ISABEL Dat doet ge niet, mijn moeder de keldertrap afduwen en de deur achter haar op slot draaien.
- EDWIN Voor wat niet?
- ISABEL Omdat ze in een rolstoel zit.
- EDWIN En dan? Ze heeft tot haar 71 jaar cyclocross gereden.
- ISABEL En gisteravond begon uwen tic ook al.
- EDWIN Gisteravond? Tiens... 'k zou 't nie weten... ik was toch kalm.
- ISABEL Kalm?
- EDWIN Niét soms?
- ISABEL Toen manager Olaf aan Judith vroeg of ze met hem meeinging iets gaan eten in 't stad. Ge sprong bijna uit uw vel.
- EDWIN Ah ja... euh... awel ja...
- ISABEL Jaloers?
- EDWIN Bijlange nie. Maar Judith... die arme ziel... ik weet hoe ze is. En ik voel me verantwoordelijk voor haar omdat ik haar naar hier heb gebracht. Ik wil niet dat ze in haar ongeluk loopt. Een artiestenmanager... ge kent die mannen. Die zijn zot van alles wat een rok draagt. De geile bokken! Moest er hier een fotokopiekot zijn hé, hij zou wel proberen haar d'erin te sleuren.
- ISABEL *(wijst naar de deur)* 't Bureau is daar, met mijne computer, een printer en een kopieerapparaat.
- EDWIN Zegt hem dat maar niet of ge brengt hem op gedachten, die kwal met zijn Duits gezeik.
- ISABEL In ieder geval, Judith ging toch maar schonekes met hem mee op restaurant.
- EDWIN Ze zal niet durven 'nee' zeggen hebben, ocharme.
- ISABEL Ofwel moet die Olaf een goeie indruk op haar gemaakt hebben. Misschien ziet ze hem wel zitten.
- EDWIN En ze zijn dan nog heel laat teruggekomen ook!
- ISABEL Ze hadden zich precies goed geamuseerd. Ook Judith.
- EDWIN *(kwaad)* Hoe kan ze nu toch zo stom zijn...
- ISABEL 't Kan ook positief zijn.
- EDWIN Wat kan daar nu positief aan zijn? Judith die met een andere vent uitgaat!
- ISABEL Hoe met een àndere vent?

EDWIN Ik bedoel... met... met... awel, met een andere vent dan... dan... hare echtgenoot.

ISABEL Die is toch gestorven.

EDWIN Jaja... jaja... natuurlijk ja... die is de pijp uit... Maar ze is nog volop in haar rouwperiode. Daarmee dat ze zich gedraagt als een triestige verwelkte bloem en dan gaat ge toch niet uit met de eerste de beste jojolul die ge pas enkele uren daarvoor hebt leren kennen.

ISABEL Nu nog in haar rouwperiode? Ge hebt mij verteld dat haar man al drie jaar dood is.

EDWIN Bij... bij... de ene duurt dat langer dan bij d'ander. Moeste gij uw pijp aan Martin geven hé... awel... goh... ik zou er toch zeker... zès jaar over doen eer da'k weer op mijn spel ben. Zèker zes jaar.

ISABEL En ik moet dat geloven. *(grimas van Edwin)* Bon, in ieder geval, Judith had een leuk avondje uit. Ze is er nu misschien eindelijk bovenop. En Olaf ziet er een toffe gast uit.

EDWIN *(nors, meer tot zichzelf)* Toffe gast, toffe gast... de slijmbal.

ISABEL Wees blij voor haar.

EDWIN *(razend)* Ik bèn blij!!! *(wendt zich af, maakt de beweging: nek omwringen).*

Alberik en Gerlinde op uit hal.. Gerlinde heeft een plastic zak bij zich.

ISABEL *(bij Edwin)* En wees vriendelijk tegen de gasten. *(maar Edwin blijft zuur kijken)* En trekt een andere smoel.

Edwin trekt op slag een overdreven breedlachende grimas.

ISABEL *(komt bij de gasten)* Goeiemorgen, meneer Kanjo. Mevrouw.

GERLINDE Moeiegorgen.

ALBERIK Van 's gelijken.

ISABEL Tja, het ontbijt was voorzien op het terras maar ja... ge ziet... het weer leent er zich niet toe.

EDWIN *(doet moeite om zijn smile te houden, overdrijft)* Goeiemorgen deze morgen! *(maar trekt dan meteen een nors gezicht, handen in zijn zakken)* G'hebt alletwee goed geslapen? Maar bah ja zeker...

ALBERIK Dat gaat. Alleen... ik lag niet gemakkelijk.

ISABEL Oei. Edwin, ge hebt gisteravond dat bed toch gerepareerd?

EDWIN Ja natuurlijk. Ik heb de poten weer aan elkaar genageld en er de lattenbodem tussen gelegd.

ALBERIK Dat was hier zo.... *(houdt hand tegen zijn rug)* Daar stak iets uit en drukte tegen mijne rug. 'k Heb daar een hele nacht op gelegen.

GERLINDE Sorry hé madam, maar ik ben op zijn kamer geweest en toen hij mij dat zei heb ik dat laken opzoo getrokken....

ALBERIK Z'heeft het laken opzij getrokken.

ISABEL Dus dat bed was slècht gerepareerd. Dat verwondert mij niet. *(bij Edwin)* Ge hebt dat rap-rap gedaan want ge wilde mee met Judith en Olaf naar 't stad. Alleen spijtig dat ze al weg waren toen ge de trap kwam afgestormd.

EDWIN Maar dat bed was weer in orde. Dat is nog nooit zo stevig geweest. De Jimmy zou er weer ferm kunnen op katoen geven. Zelfs met drie tegelijk.

GERLINDE 't Bed was in orde, dat wel... maar ziet eens wat er onder het laken lag, in 't midden van dat oonerspeenbedde....

EDWIN Dat heb ik nu nog nooit g'hoord: een bed met 't speen.

EDWIN Ze bedoelt: een eenpersoonsbed...

GERLINDE Ter huugte van zijne rog.

EDWIN Ter hoogte van mijne rug...

Gerlinde haalt uit de plasticzak een hamer.

EDWIN Nondedju, ik had mijnen hamer laten liggen.

ISABEL *(tot Edwin)* Rap-rap hé. *(tot Alberik)* Onze excuses, meneer Kanjo. Wat een jammerlijke nalatigheid van mijn man.

EDWIN *(nors, stapt met grote stappen toornig naar de andere kant, weg van het drietal)* Ja hallo! Als ge niks doet kunt ge niks verkeerd doen hé zeg! *(meer tot zichzelf)* Kust nu mijn...

Isabel vlug bij Edwin. Grijpt hem bij de arm en duwt hem nog meer naar de zijkant.

ISABEL En doet niet zo ambetant en kribbig. Gedraag u! Ge gaat onze gasten vriendelijk behandelen. En niet zo niet rondlopen gelijk nu.

EDWIN Ik loop toch normaal.

ISABEL Ja, 'k zie het... plompweg en ongemanierd.

EDWIN Gade gij mij nu ook al bekritisieren op mijne gang?

ISABEL Uwe gang verraadt dat ge dik tegen uw goesting aan 't helpen zijt. Ge moet u gedragen als een echte ober. Mét ne glimlach... met zwierige elegante stappen... en gracieuze bewegingen.

EDWIN Glimlach... zwierig elegante stappen... gracieuze bewegingen... *(nors)* nog iets?

ISABEL *(gebiedend)* Vooruit.

Edwin loopt nu met overdreven grote passen, zwierig, naar Edwin en Gerlinde. Als een balletdanser. Daarbij zet hij eerst de tip van zijn schoen op de grond. Overdreven lachende grimas van zijn één oor tot zijn ander.

EDWIN *(tot Gerlinde)* Neem mij niet kwalijk en pardon ook. *(als een balletdanser naar tafel, neemt er de plateau, komt bij Gerlinde, neemt hamer over, legt die boven op zijn plateau, uiterst vriendelijk)* Liefvallige dame, ik denk niet dat ge dit nodig hebt voor het ontbijt.

GERLINDE Om te slapen hebt ge dat ook niet nodig.

EDWIN Natuurlijk niet. Maar neemt u toch plaats aan de ontbijttafel. Ik kom u zo meteen bedienen. Wees maar gerust, alles zal naar wens verlopen. *(zwierig als balletdanser met plateau, met daarop hamer, naar de keukendeur, passeert Isabel, nors)* Zo goed, maître d'hôtel? *(Isabel slaat haar ogen ten hemel)*

GERLINDE Weer nekeer kere.

ALBERIK Keer nekeer were.

EDWIN *(zwierig terug bij haar.)* Tot uw dienst. *(Gerlinde legt de plasticzak op de plateau.)* Dankuзеer. *(gaat zwierig af in keuken)*

Alberik en Gerlinde gaan zitten op de eerste twee stoelen achter de tafel.

ISABEL En wat wensen jullie te drinken? Koffie? Thee?

ALBERIK Voor mij koffie.

GERLINDE En voor mij thee. Bozenrottell. Hebt ge dat?

ISABEL Euh... oh ge bedoelt: rozenbottelthee. Jaja, mijn man zal dat zo brengen. En zoals ge ziet, wij hebben zes stoelen gezet. Voor de vier gasten en mijn man en ik komen er ook bij zitten. Wij houden er aan om samen met onze gasten van het ontbijt een gezellig onderonsje te maken. Eén grote familie nietwaar.

Edwin op uit de keuken. Heeft een mand bij met pistolets, sandwiches... Loopt als balletdanser daarmee eerst de kamer rond.

EDWIN *(overijverig, draait zwierig rond met de mand)* Zie ne keer hier sé... pistolekes... sandwichkes... croissannekes... wit brood... bruin brood... rozijnenbokes... *(zet de mand op de tafel)* Voilà zie! Moet er nog zand zijn?

ALBERIK Voor mij niet. Moet gij zand hebben, dodolleke?

GERLINDE Neenee, cowcowke, dat maagt in mijn schuur. *(neemt onmiddellijk een croissant en begint te eten.)*

ALBERIK Ja, da's juist, dat schuurt in uw maag. *(tot Edwin)* Voor ons geen zand, garçon.

ISABEL En koffie voor meneer Kanjo.

EDWIN Koffie voor meneer banjo... euh... Kanjo... komt eraan. (zwierig naar keukendeur, gemaakt goedgemutst, zingend) Kanjo.. jojo..jojo...!

ISABEL En thee voor mevrouw.

EDWIN (keert met een zwier op zijn stappen terug bij Gerlinde, maakt buiging) Thee voor madam. (zwierig naar keukendeur, zingend) Thee...teetee...teetee!

GERLINDE (heeft net een hap genomen van haar croissant, murmelt met overvolle mond) Bozenrottel.

EDWIN (keert zich om) Wabliefteru?

GERLINDE (slikt door) Bozenrottel.

ISABEL Thee rozenbottel, Erwin.

EDWIN What's in a name !

Judith en Olaf op uit hal. Edwin kijkt op slag om naar hen.

OLAF Goeiemorgen allemaal.

JUDITH Goeie... morgen...

EDWIN (op slag achterdochtig, jaloers) Jullie komen alletwee tegelijk en... en... tesamen van boven???!!!

OLAF Moesten wij eerst ne numero trekken misschien en was 't ieder om beurt?

EDWIN Neenee... neenee... Toeval zeker... (bij Judith) Goeiemorgen... Judith. Collèga Judith. Goed geslapen? Da's de eerste keer dat ge eens niet in uw eigen bed slaapt. Is 't meegevallen?

JUDITH Ja... heerlijk... en ik heb gedroomd.

EDWIN Hola. Over 't werk zeker. Ja 'k weet het... uw werk... dat gaat boven alles hé.

JUDITH 't Was nièt over 't werk.

ISABEL Edwin, ze wachten hier op hun koffie en de thee.

EDWIN Ja... natuurlijk. (zwierig naar keukendeur toe)

OLAF Der liebe Judith had uber mích getraumt. Uber manèger Olaf.

EDWIN (blijft op slag staan, grommend) Gedroomd over hèm...???

OLAF Ja, das hast sie mich daarjuist vertelzt... in die badezimmer.

EDWIN (draait zich met een ruk om) In de badka... jullie alletwee... in dezelfde....?

JUDITH Ik moest mij toch douchen.

- OLAF Und ich auch. Und meine tzanden-bieterkes poetzen und meinen stopfelbaard abschieren.
- EDWIN *(stemverheffing)* Er zijn toch twéé badkamers op de gang!!
- OLAF Jawohl, aber die andere badezimmer war besetzt. Die tur was ferm geschlossen.
- GERLINDE *(zit haar croissant op te eten)* Ja, ik was op dat moment in die kadbamer.
- OLAF Ich habe nog an die tur heeftig gerammeld, aber nichts, noppes. Ich dachte nog: lap ik habe het an meine klossen. Aber ich habe tan auf goetz glück die andere badezimmer geprobiert und... haleluja... die was offen. Und dààr... nog viele mehr haleluja...stond Fraulein Judith...
- EDWIN *(bij Judith, vergeet zijn zwierige passen)* Ge gaat me nu toch niet vertellen dat gij samen met hem in dezelfde badkamer waart. Tegelijk en... en... sàmen....?
- OLAF Moesten we daar ook ne numero voor trekken?
- ISABEL Edwin, de koffie.
- EDWIN *(geprikkeld)* Ja, ik weet het.
- GERLINDE En mijne thee.
- EDWIN Ik weet het! *(kwaad naar keukendeur, maar blijft op slag staan bij volgende repliek, met rug naar de anderen)*
- JUDITH Ik was wel al gereed, ik had mijn badjas aan.
- OLAF Ich habe die fraulein dus nicht in ihnen blootzen velle gesehn. Shade. *(kwade grimas van Edwin)*
- GERLINDE *(tot Edwin)* Bozenrottell!
- EDWIN *(roept)* Ik weet het!!!! *(kwaad af in keuken)*
- ISABEL *(tot Olaf en Judith)* Maar gaan jullie toch ook zitten.
- OLAF Tanke sehr, hãrtzlich tanke. *(gaat zitten op stoel achter tafel, naast Gerlinde)*
- Isabel denkt plots aan iets, neemt Judith vluug bij de arm en ze gaan zitten in de sofa.*
We volgen nu de twee gesprekken, aan de tafel en in de sofa. De volgende conversaties gaan gelijktijdig. Dus moeten snel op elkaar aansluiten.
- Bij een conversatie: freeze van de andere twee*
- ISABEL Judith... misschien eerst efkes...
- JUDITH Iets onder vier ogen? Ik ben benieuwd.
- GERLINDE *(eet het laatste stuk van haar croissant op)* Olaf, gade gij nu hele tijd Duits blaffen klijpen?

- OLAF Duits blijven klappen? Bah ja. Waarom niet?
- ISABEL Maar eerst... gij ziet er precies veel meer ontspannen uit dan gisteren. Bij de manager voelt gij u precies beter.
- JUDITH Hij heeft wel iets, ja. Iets wat mij op mijn gemak stelt.
- ALBERIK We moeten proberen dat vandaag nog te zeggen.
- OLAF Niet doen. Ge krijgt hier een paar dagen qualitytime. Gratis en voor niks. Dus zwijgt maar schonekes.
- ISABEL Maar wat ik u wil vragen: hoe zit dat bij jullie op den bureau? En met mijne man?
- JUDITH Hoe bedoelt ge?
- GERLINDE Ik zou niet willen dat wij aanzien worden als preufitoors. (neemt een sandwich, neemt er meteen een flinke hap van)
- ISABEL Ik vind dat Edwin de laatste tijd nogal raar doet.
- JUDITH Denkt gij misschien dat hij te doen heeft met iemand van op 't werk?
- ALBERIK Zij zijn er wel zelf mee begonnen dat ik die zanger ben, hé dodolleke.
- OLAF Voilà, dus voor 't moment... houden zo.
- ISABEL En ik zou gaarne weten waar ik aan toe ben.
- JUDITH Edwin is heel goe bezig... op 't werk.
- ALBERIK En gij doet er dan nog een schepke bovenop, u voordoen als mijne manager. Is dat er niet wat over?
- OLAF Ge kent mij toch.
- ISABEL Dus gij weet echt niet of er soms een vrouwelijke collega nogal veel rond hem draait en zijne kop zot maakt?
- JUDITH 'k Heb toch nog geen collega rond hem zien draaien en... (stiekem glimlachend) ...van zijne zot weet ik ook niks. (herstelt zich) ... ik bedoel: van zijne zotte kop.
- GERLINDE Ja, da's waar. Als gij maar een farce kunt eetstuiken.
- OLAF Zal wel zijn. Als ik maar iemand bij zijn pietje kan hebben. Zo heb ik er nu mijn plezier in om diene garçon hier tureluurs te maken.
- Edwin op uit keuken met plateau en daarop een tas koffie en een thee. Hij ziet Isabel en Judith in de sofa zitten konkelfoezen. Is meteen op zijn hoede.
- ISABEL Misschien is het iemand van buiten het werk.
- JUDITH Daar kan ik natuurlijk niet op antwoorden.

Edwin, met de plateau, bukt zich nu en komt kromgebogen naar het tweetal toe om hen af te luisteren.

ALBERIK De koffie en de thee zijn wel voor hier.

Edwin slaat met zijn hand in de richting van de tafel als teken dat ze moeten zwijgen. Bukt zich nu nog meer, de plateau komt ook dicht bij de grond. Om het goed te horen wil hij dus zijn oor ter hoogte van de zittende fezelaars hebben. Hij luistert aandachtig en met de nodige bekkentrekkerijen het gesprek af.

ISABEL Telefoneert hij soms niet te pas en te onpas vanop zijn bureau? En begint hij dan niet geniepig te fluisteren?

OLAF Herr ober, habe sie soms deine contactlenzen verloren?

Edwin slaat weer met zijn arm richting tafel.

JUDITH Betrouwt ge uw man niet?

ISABEL God ja, een man is en blijft maar een man. Maar ik wil zekerheid.

OLAF Weze forsichtig... so laufen, da's gefährlich um 't verschotz in deine rugge zu kreigen.

JUDITH Heeft hij soms niet zelf al eens een ballonnetje opgelaten en bijvoorbeeld iets gezegd over scheiden ofzo?

ISABEL Dat niet, nee. Trouwens, scheiden zal hij nooit willen doen.

JUDITH (geïnteresseerd) Ah nee?

ISABEL 't Zou hem zuur opbreken. Bij een verdeling blijft hij met lege handen achter en dat weet hij maar al te goed.

JUDITH Oei.

ISABEL Het huis hier en de hele inboedel is en blijft van mij. Via een erfenis. Ook wat er in onze kluis zit. 't Staat allemaal op mijn naam. Dus na een scheiding zal hij ferm de eindjes aan elkaar mogen knopen.

JUDITH (weet nu duidelijk genoeg) Ah bon.

EDWIN (stil, tot zichzelf) Miljaarde...

Isabel en Judith kijken nu om en zien Edwin laag bij de grond gebukt staan met de plateau.

ISABEL Awel? Hoe stude gij hier nu?

EDWIN Euh... (kijkt naar de grond, begint met een vinger op de vloer te wrijven) ...d'er was... een druppelke van diene rozigen op de grond gebotteld... ik bedoel... van dienen... thee... voilà sè, 'k heb het al opgekuist. (staat dan rechtop, herstelt zich, terug overdreven vriendelijk en zwierig als balletdanser, loopt de kamer rond en dan naar de tafel) Ziezo, lekkere koffie voor meneer... en een rozig theke met bottelenbottel voor madammeke. Voilà, dat zal 't zijn zeker.

- ISABEL *(staat recht)* Ah nee.
- EDWIN Nee-e?
- ISABEL Moeten de andere twee gasten soms niks te drinken hebben bij hun ontbijt?
- JUDITH *(staat recht)* Voor mij ook koffie. *(gaat achter stoel staan naast Olaf, die er meteen blij mee is en breed glimlacht)*
- EDWIN Gade gij dààr zitten?
- JUDITH Waarom nie?
- EDWIN Zit gij niet liever... hier... wat apart... om... om... u op uw gemak te voelen. *(verschuift even de stoel aan de zijkant)*
- JUDITH Naast de manager is 't oké.
- OLAF Awel ja, liebe Judith, kommen sie nevenst mich sitzen. Du bist bei mich in goei handen. *(Judith gaat zitten naast Olaf, tot Edwin)* Gesternabend zaten wir auch dicht beim elkanderen, sèhr dicht, sie satz beina auf meine schootse, und das war ein hehrliche abend.
- EDWIN *(bij Olaf, kwaad, onvriendelijk)* En wa moede gíj hebben?
- OLAF Chocolademilch.
- EDWIN Chocomelk?! Chocomelk???!!!
- OLAF Chocolademilch, jawohl.
- EDWIN Welke serieuze vent drinkt er nu chocomelk!?
- ISABEL Edwin, de klant is koning.
- EDWIN *(terwijl hij kwaad naar keuken toe gaat)* Chocomelk begot... en da peinst dat hij 'k weet-nie-wa is. *(blijft aan de deur staan, schuin naar Olaf toe)* Ik kan 't goe geloven dat er geeneen vrouw u wilt. *(wilt de deur openen)*
- OLAF Heisse.
- EDWIN *(keert zich dan nors om)* Was dat niezen dat ge deed?
- OLAF Heisse... euh... warm.
- EDWIN Heissen... Bon, g'hebt hete gevraagd... awel, ge gaat uw tong verbranden. Goe weten. *(kwaad af in keuken)*

Nanette op uit de tuin. Ze heeft haar fototoestel bij.

- NANETTE Oh my god! Hij is al wakker. Direct ne foto. Lach ne keer schonekes... zegt allemaal 'chees'.

Iedereen gaat onmiddellijk in een pose zitten, brede glimlach. Olaf legt zijn arm rond de schouders van Judith, trekt een overdreven brede glimlach. Isabel trekt zich weg.

- ALLEN *(behalve Olaf)* Chees!
- OLAF Käse!
- NANETTE *(trekt foto)* Oh my god!
- ISABEL Zeg Nanette, ge zijt er ook vroeg bij.
- NANETTE We hadden dat gisteravond toch afgesproken. Ik ga hier een heel weekend Kakka volgen in zijn doen en laten en er een fotoreportage van maken voor mijn idoolalbum.
- ISABEL Ja, da's goed. Kunt ge mij enkele van die foto's dan doormailen?
- NANETTE Natuurlijk, ge moet die op de website van uwe B & B zetten.
- ISABEL 'k Heb-ik nog gene website.
- NANETTE Die moet ge zo rap mogelijk hebben.
- ISABEL Ik zal straks eens op verschillende andere logementsites surfen om voorbeelden te hebben. Dan laat ik ene maken.
- NANETTE Allee Isabel, ga eens bij uw gasten zitten. Ik ga nog een paar foto's trekken.
- OLAF Was kan das leben toch schön sein!
- NANETTE Isabel, gij naast onze eregast natuurlijk.
- ALBERIK Legt u haar wat deftig, dodolleke.
- GERLINDE *(steekt laatste stuk van sandwich in haar mond, schikt vlug haar haren, ze zit nu met overvolle mond, met opgeblazen kaken)* Omdat gij het zegt, cowcowke.
- OLAF Dodolleke und cowcowke... schön... wunderbar... *(tot Judith)* Und du, liebe Judith... dus bist vor mich... mausi-mausi.
- ISABEL *(komt naast Alberik zitten op de stoel aan de zijkant van de tafel)* Wat een eer om naast u te mogen ontbijten, meneer Kanjo.
- NANETTE *(kijkt in haar fototoestel)* Zien dat er alles goed opstaat. De koffie en de thee.
- OLAF Meinen heissen chocolademilch ist unterwegs.
- NANETTE Maar wacht eens, er ontbreekt nog iets.
- ISABEL Wat?
- NANETTE Isabel, hebt gij geen fruitsap? De glazen en de karaf staan er wel maar ik zie geen fruitsap. En dat hoort toch bij een ontbijt.
- ISABEL Godja, het fruitsap.

Edwin op uit keuken met plateau en daarop tas koffie en een kop dampende chocomelk. Met zwerige balletpassen.

- EDWIN *(overdreven vriendelijk glimlachend)* Hier sè, koffie voor een liefvallige dame... alstublieft. *(zet de tas heel galant voor Judith. Trekt dan nors gezicht, tot Olaf, vijandig)* En een mok hete koeiesap mee chocolat d'erin voor 't pappekinneke. Hier sè, nem. *(zet de tas nogal bruusk voor hem neer)*
- OLAF Tanke sehr, kellner von mein bottzen.
- EDWIN Op uw gemak hé.
- OLAF Excusier, herr pumpernickel.
- EDWIN Pumpernikkel, awel ja, da's just, d'er is hier maar éne bezig zijne nikkel aan 't afdraaien.
- ISABEL Het fruitsap. Ik zal die vlug gaan halen.
- NANETTE Nenee, blijft gij maar zitten zodat ik de beste pose kan zoeken. Edwin wilt gij om het fruitsap gaan?
- EDWIN Fruitsap? Die bestelling had ik nog niet gekregen.
- ISABEL De karaf staat hier, maar de doos fruitsap staat nog in de frigo.
- GERLINDE Ja, ik drink 's morgens ook wel graag mijn glaasje fratsuip. Gij ook hé cowcowke.
- ALBERIK Jaja, dodolleke.
- OLAF *(lief tot Judith, terwijl hij heel dicht tegen haar aanleunt)* Und du, mausi-mausi...
- EDWIN Mausie-mausie????
- OLAF *(tot Judith)* Haben sie auch gerne freuitesapfe? *(met speelse knipoog, bewust dubbelzinnig:)* ... oder àndere sapfe... Snappie snappie?
- JUDITH Jaja, dat gaat er bij mij goed in.
- EDWIN *(luide kuch)* Huhum!!! *(hij begint stilaan inwendig te koken)*
- ISABEL Edwin, sta daar niet te treuzelen. Het fruitsap.
- EDWIN *(imiteert haar met hoge stem)* Het fruitsap! Het fruitsap! *(eigen stem)* In de frigo! Daar staat nu ne keer lekker sap sè! *(kwaad af in keuken)*
- NANETTE Wat heeft die?
- ISABEL Och Nanette, d'er valt met hem geen huis meer t' houden.
- Rosa op uit de tuin.. Ze heeft een melkkan bij zich.*
- ROSA Ne goeiendag alle mensen hier tesoamen!
- NANETTE Ja, Rosa zo goed gezind.
- ISABEL En dat van 's morgens vroeg. Dat zijn we van u niet gewoon.

- ROSA Goeiemorgen goeien dag, ik stoan altijd op met ne lach.
- OLAF Und sie kan rijmen und dichtzen sunder hiere gatz auf zu lichtzen.
- ALBERIK De morgenstond heeft goud in de mond.
- ROSA En van ondervinding wete 'k-ik: de morgenstond heeft veel winden (scheten) in de kont.
- ISABEL Rosa, begin weer niet hé.

Edwin op uit de keuken met een doos fruitsap. Doordat hij stilaan ziedend wordt, vergeet hij nu zijn zwierigheid als ober.

- EDWIN Voilà hier sé. Nu moet dat daar ook nog in zeker. (trekt het klepje open en neemt de karaf om het fruitsap erin te gieten, komt achter de tafel, bij Olaf)
- OLAF Aufgepast... du musst erst gutz schüdzen mit die doze...
- EDWIN (tot Olaf) Da ge gij hier ferm mit meinen klotzen oan 't schudzen seit, dass weisse ich!!!
- ISABEL Edwin, wat beleefd hé tegen onze gasten.
- EDWIN (geraakt meer en meer over zijn toeren) Voilà hier sé... schudzen...

Edwin schudt hevig met doos, maar aangezien het klepje reeds open is, gutst er natuurlijk een flinke scheut fruitsap uit. Het fruitsap komt op Olaf terecht.

- ISABEL Maar pas op!
- OLAF Scheisse... man toch!
- EDWIN (over zijn toeren, houdt doos hoog boven de karaf en giet het karton leeg, hij giet daarbij ook nàst de karaf. Het fruitsap komt ook op de tafel terecht.) G'hebt fruitsap gevraagd, awel ge krijgt fruitsap! Met liefde uitgegoten! (gaat dan naar de keukendeur, daar keert hij zich nogmaals tot het gezelschap) En d'er is nòg hé gasten! (af keuken)
- ISABEL Maar enfin zeg, da's echt niet meer te doen met die.
- JUDITH Ja, mijn ogen zijn nu ook wel open gegaan.
- ROSA Héla prottekes, ziet iens hiere sè... (houdt de kan omhoog)
- NANETTE Laat me raden, melk van uw koeien zeker?
- ROSA 't Zal wel zijn. In dees melk hé, recht van mijn koeien, zitten de beste vitamienen. Ge wetj nie wa da ge tegen komt! Hier sè... 'k zal iens ingieten sè... in die glazen zeker hé.
- ISABEL Nee, da's voor 't fruitsap.
- ALBERIK En we hebben hier melk staan.

- ROSA Uit dozen zeker! Allee, allee, allee.... welken bucht slaan jullie in uw kas! Hier sè, da's melk van men Truusken. Kakka'ken manneken, geeft ne keer uw glas.
- ALBERIK Nenee... ik kan daar niet tegen.
- ROSA Da's heel goed voor uw stem, zenne.
- OLAF Herr Kanjo ist algeerisch voor just afgetaptten koeiemilch.
- JUDITH (verbetert) Allergisch.
- GERLINDE Gij spreekt het verkeerd uit.
- OLAF (tot Judith) Tanke mausi-mausi. (tot Rosa) Herr Kanjo ist allergisch dafür. Er kreigt darvon boebelkes opf seine façade und dikke lipfen und eine geschwollen tonge.
- ROSA Ho maar, da wil ik hem niet aandoen.
- ALBERIK Da's heel vriendelijk, madam.
- ROSA Zeg moar Rosa, ge zult uwe mond nie scheuren. (klopt nogal hevig op de schouder van Alberik)
- ALBERIK (krimpt ineen) Rosa.
- ROSA Dus niemand? Ge wetj nie wa ge mankeert. Moar hier, voor als ge u bepeinst. (zet de kan op de tafel)
- Edwin op uit de keuken. Heeft een handdoek over zijn arm hangen. Nors.
- EDWIN Is hier alles naar wens? Smaakt het?
- GERLINDE (terwijl ze nog een koek neemt) We zijn nog niet eens begonnen.
- EDWIN (komt achter Olaf staan, kijkt naar zijn mok) Is uwe chocomelk nu nòg nie op, ventje?
- OLAF Er ist nog viel zu heisse. Er ist nog aan 't kookchen.
- EDWIN Giet dat dan maar kokend in uw kas. 't Zal u goed doen.
- OLAF Dan verbrände ich meine gehimmelte und kan ich nicht mehr sprechen.
- EDWIN Just daarom.
- ALBERIK We kunnen nu misschien toch best beginnen eten.
- NANETTE Ja, doen jullie maar gewoon, niet naar mij zien. Ik trek af en toe een actiefoto. Oh my god!
- ROSA Over actie geklapt... Ik had zo gepeinsd: als we nu allemoal iens een ferme wandeling moaken sebiet. 't Is aan 't uitklaren en 't zal goed blijven. Een forse wandeling. Ik ben de gids. Menier Kanjo, wa peinst ge?

ALBERIK Awel ja, waarom niet. We waren toch van plan om in Blankenberge onze wandelingen te maken, hé dodolleke.

GERLINDE Ja, wij weendelen vaal, hé cowcowke.

ALBERIK Jaja, inderdaad. Wij wandelen veel.

OLAF *(lief tot Judith)* Wir gehen auch gerne mit hé... mausi-mausi.

EDWIN *(staat nog steeds achter Olaf, grimas, chagrijnig)* Maus-mausi... *(neemt handdoek van zijn arm en wilt ermee op het hoofd van Olaf slaan maar houdt zich in)*

JUDITH Ja, ik heb ook wel zin in een wandeling, samen met u, meneer de manager.

Reactie van Edwin. Springt bijna uit zijn vel.

OLAF Hoort g'het? Meine mausi-mausi ist herboren. Sie klapft nun normaal, sie stottert nicht mehr.

JUDITH Alleen, ik heb niet de gepaste uitrusting bij voor een fikse wandeling.

OLAF Ich habe kleiren in meinen valieze das sie kunt antoen. Kommen sie subiete mit mich mee nach meinen zimmer um u om tzu kleiden.

JUDITH Oké, 't is goed. Met veel plezier.

EDWIN *(tot Judith, verontwaardigd)* Gade gij u omkleden in zijn kamer?

JUDITH Ik heb het volste vertrouwen in deze man. Hij is een echte gentleman.

OLAF Voilà, nun höördet 't iens von eine ander. Und sie sal das nicht sagen als est nicht waar ist.

ROSA Bon, we vertrekken direct na 't eten. Allee, begint er moar oan. Wete wa, 'k zal mee-eten. *(gaat zitten op de nog enige overblijvende stoel)*

EDWIN Nu hebbe-'k-ik gene stoel! Ik moet op mijnen duim zitten zeker?

ROSA Gij moet ons bedienen.

OLAF Das personeel kan de restierende restjes opschmikkelen in die küchen.

EDWIN *(roept kwaad, geraakt nu echt over zijn toeren)* Ah bon, 't zit zo! Awel, smakelijk dan! 't Moest beton worden! Zijn er pistolets genoeg en boterkoeken en croissants!???

GERLINDE Jast gepust...

ALBERIK Just gepast.

NANETTE Isabel, hadt gij niet gesproken dat gij ook van die zoete ontbijtkoeken zoudt hebben.

EDWIN *(roepend, loopt razend de kamer rond)* Jààà... d'er zijn zoete koeken!!! 'k Ben ze van de morgen heel vroeg gaan halen!!! En ze staan nu gereed in de

keuken!!! Ik dacht dat ze eerst boterhammen gingen eten!!!! Boterhammen mee brood!!! En mee korstjes!!! Daarvan krijgt ge borstjes!!!! En daarbij fruitsap en hete chocomelk om door te spoelen!!!!

NANETTE Brengt ze maar naar hier. Ze ontbreken anders op de ontbijtfoto's.

EDWIN *(roept)* Ik zal ze ne keer gaan halen zie!!!

ISABEL Voor wa roept gij zo?

EDWIN *(schreeuwend, nu volledig over zijn toeren, loopt naar de andere kant van de kamer)*
Ik roep-ik niet!!! Voorwa zou ik moeten roepen!!! 'k Heb van z'n leven nog nie geroepen!!! Roepen, da staat in mijne woordenboek nie!!! De zoete koeken komen er in.... ...ne wip!!!!!!

Erwin loopt de scène over naar de keuken toe, terug als balletdanser maar met colèrig gezicht en grote sprongen, opent de keukendeur, springt dansend achteruit, neemt zijn aanloop en springt de keuken in, de deur gooit hij wild achter zich dicht.

Al de anderen kijken sprakeloos naar de keukendeur. Een stilte. Ze moeten bekomen van de uitval en de gekke sprongen van de woedende Edwin. Dan uiteindelijk na enige stilte:

ALBERIK Neemt hij daar pillen voor?

OLAF Ich kreige kopfschmerzen von deine geflipten rolmops.

ROSA Doar moet ge verder mee goan.

ISABEL Ik zal hem straks eens onder handen nemen terwijl jullie aan 't wandelen zijn. Excuseer hé meneer Kanjo.

ROSA Zie, moar wa da 'k-ik mij nu altijd al heb afgevraagd... Klaus Kanjo, is da nu uwen échten noam of uwen artiestennoam?

ALBERIK Wel... euh... huhum... euh...

OLAF Seinen artienstenname...

ISABEL Zijn echte naam is Alberik, is het niet?

ROSA Ah gij wetj da?

ISABEL Ja... toevallig.

OLAF Und Kanjo ist der afkörtung van... van... kan jodelen.

NANETTE Oh my god!

ROSA Kanjo... KanJodelen... ah moar potverdekke, da's goed gevonden. Zeg, en over jodelen geklapt... menier Kakka... ge komt subiet na onze wandeling toch iens in menne koeiestal jodelen hé...

ALBERIK Euh... mijn stem is een beetje hees voor 't moment.

- OLAF Als ge dass wünsch wil ìch kommen jodelen in deine schweinstal.
- ROSA Koeiestal.
- OLAF Da's 't zelfde. Ich jodel und die kühen singen mit... *(doet een koe na)* beuh beuh beuh beuh... *(dan plots ander geluid)* ... beeee... *(verduidelijkt)* Das letzte war von eines klèines küh... ein metteken.
- JUDITH Gij? Jodelen?
- OLAF Jawohl.

Edwin op uit keuken. Met een grote mand met daarop koffiekoeken. Weer als een balletdanser maar met de sprongen van een razende. Hij loopt de kamer rond en komt dan achter aan de tafel, neemt een koffiekoek en dropt die met hevige slag op het bord van ieder van hen.

- EDWIN Ne ronde suisse! *(gooit)* Ne lange suisse franchipanne! *(smakt het op een bord)* Chocoladekoek met crème voor meneer! *(gooit deze bij Olaf)* Een strikske! Ne carré choc! Nog ne ronde suisse! *(gooit dit allemaal - versnelt)* Boterkoek met rozijnen!!!! Boterkoek zònder rozijnen!!! Hier sé!!!! *(kiept uiteindelijk de hele inhoud van de mand op de tafel uit)* Hedde genoeg?????!!!! *(niemand reageert, ze kijken hem aan)* Of da ge genoeg hebt?!!!!
- OLAF *(droogjes)* Haben sie keine apfelstrudel?
- EDWIN *(springt weer als balletdanser woedend naar de andere kant)* En ik doe wat mijne chef gevraagd heeft hé... zwierig... elegante stappen... gracieuze bewegingen!!! En mee nen big smile op mijn smoel!!! Allee, begint maar te fretten!!! *(met grote sprongen weer naar de tafel)* Hier sè, 'k zal jullie bedienen. *(neemt de boterhammen, gooit die ook over de tafel rond)* Een snee hier en een snee daar!!! En een snee overal!!! *(gooit enkele boterhammen door de lucht, de kamer in)*
- ALBERIK Die ziet ze vliegen.
- NANETTE De boterhammen toch.
- ISABEL Edwin, stopt ermee!!!
- EDWIN Allee vooruit *(neemt pistolets en gooit die door de kamer)* En hie zie... de melk, recht uit de koe haar gat! *(neemt de melkkan, begint melk in de glazen te gieten)*
- ROSA Na heb-ik het nie gezegd hé.
- EDWIN *(neemt de karaf fruitsap, giet het fruitsap bij de melk)* En fruitsap daarbij!!! Een gezonde mix!!!! Specialiteit van het huis Den Bloesem bij Vervloesem!!!!
- ISABEL *(houdt hem tegen)* Edwin stop daarmee!!!
- ROSA Stekezot is dienen!
- EDWIN En lekkere koffièééé! *(drinkt de tas koffie van Alberik leeg)* en Theééééé!!! *(drinkt van de thee van Gerlinde)* En chocomelk! *(neemt de mok van Olaf en drinkt*

daar een flinke scheut van, trekt op slag een pijnlijke grimas] Godverdomme... zo heet!!!!

Edwin heeft zijn mond verbrand en loopt al kuchend, blazend met opengesperde mond de keuken in.

Black-out.

TAFEREEL 5

De tafel is grotendeels afgeruimd. Edwin is nu bezig de laatste borden en glazen weg te brengen. Daarbij loopt hij heen en weer, van en naar de keuken..

Uit bureau komt Isabel op. Staart een ogenblik nadenkend voor zich uit.

Weer komt Edwin uit de keuken met lege plateau. Van tafel neemt hij nu de allerlaatste attributen. Zij kijkt hem met boze blik aan. Hij gaat met de plateau af in keuken. Isabel komt aan het open schuifraam staan, kijkt naar buiten. Edwin weer op uit de keuken met een kommetje met water, een schotelvod en een handdoek. Begint de tafel af te kuisen.

EDWIN Amai... hier is nogal gesmost... ziet dat af. Tja, dat gebeurt hé met vakantiegangers. Allee, beziet dat... fruitsap met melk over heel de tafel. En er lagen ook doorweekte boterhammen tussen. 't Is precies dat er hier Hollanders logeren. (geen reactie) Hé zeg, 'k heb het wel tegen u hé! (geen reactie) Enfin, Isabel, gaat ge nu blijven mokken? (geen reactie) Ze waren weg en ge zijt direct beginnen aflopen als ne wekker. Ge hebt mij mijn saus gegeven, vanvoor en vanachter. Da'k mij misdragen heb. Da'k een bullebak ben die uwe B & B kapot maakt. En wat gaat Kakka wel niet denken... Blablabla van hier en blablabla van daar. Oké, ge hebt gelijk, ik heb mij laten gaan. 'k Was over mijn toeren. Maar ik stond onder hoogspanning. En da's nu over. En hier zie, 'k ben 't aan 't goedmaken, ik kuis het hier op. Wat wilt ge nog meer? (geen reactie) Amai, dat gaat hier nog een plezant weekend worden. (geen reactie, gooit de schotelvod kwaad in de kom) Wete wat, vraag aan Nanette dat ze ook ne foto van ù trekt. Om op uw website te zetten. Een close-up van uw grimmig gezicht tot op de grond. De gastvrouw van den B & B. En B en B staat hier voor Bepleisterde Bek. Ah ja, uwe mond is precies toegemetseld.

Het wordt Isabel te veel en ze komt kwaad naar de tafel, neemt de schotelvod uit de kom en smijt die vol in het gezicht van Edwin. De vod blijft op zijn gezicht hangen.

ISABEL (razend) En da's voor ùwen B en B... Bedorven Brulaap! (kwaad af in bureau)

EDWIN (neemt vod van zijn gezicht, trekt vieze grimas) Bweik. (roept haar kwaad achterna) B en B... Bijtende Bitch! (gooit vod in kommetje, kuist zijn gezicht af met de handdoek)

Rosa op uit de tuin.. Ze is nu gekleed als een echte 'gids'. Zware bottines. Ze heeft een rugzak om waaruit een stok met driehoekig vlaggetje opsteekt (genre: kinderfietsvlagje.) Ze houdt ook een bordje in de hoogte waarop staat: 'gids'. Ze komt marcherend binnen, niemand volgt haar echter.

ROSA *(brult)* Links, twee, drie, vier! Links, twee, drie, vier! Geeef acht!!!! En mars!!! En rust!!!! En groet!!!!. *(als een militair stamp met haar voet)* Voilà, we zen d' er. *(kijkt achter zich)* Awel... waar zen die na?

EDWIN Was dat vandaag de militaire parade?

ROSA Bah neen't gij. Gewoon een wandelingske. Een kort toerken.

EDWIN Maar ze hebben u precies niet kunnen volgen.

ROSA Allee, hoe kan da nu? 'k Heb-ik toch nie te rap gestapt.

EDWIN Gestapt? Ferm doorgemarcheerd zeker.

ROSA Ja zie, ge zijt de gids of nie.

Nanette, Alberik en Gerlinde op uit de tuin. Ze zijn kapot. Nanette is er het ergst aan toe. Haar fototoestel hangt aan een riem om haar hals te bengelen.

NANETTE Rosa, alstublieft hé zeg. *(laat zich in de sofa vallen)*

ROSA Ah, doar zijn ze. Oesje... ze zien d' er precies nie al te goe gezind uit.

GERLINDE Oemoei mijn vaten. *(ploft in de zetel)*

ALBERIK *(verbetert)* Amai haar voeten.

NANETTE Oooow... mijn handen.

ROSA Wa zegde gij nu? Uw handen?

EDWIN Daar hebt gij toch niet moeten op lopen?

ALBERIK Jawel, op 't laatste kon ze niet meer en ze is zo op handen en voeten verder gekropen.

Edwin hoofdschuddend met kommetje af in keuken.

ROSA Ewa meer poeier in jullie gat zouden jullie moeten hebben.

NANETTE Een survivaltocht was 't. Ik kon niet eens rustig foto's schieten. *(moet een paar keren diep ademen)* Oh my god... mijnen asem. *(legt fototoestel op salontafeltje)*

ROSA *(gaat stoer rechtop staan, borst vooruit, klopt tegen zichzelf)* Zie ne keer naar mij, Nanetteken... een stevige boerenomelet. Wete gij hoe da't komt da gij zo een slappe truttemie zijt?

Edwin terug op uit de keuken.

NANETTE Nu zal 't gaan komen.

ROSA Ge pakt veel te weinig vitamines binnen.

Judith en Olaf op uit de tuin.. Judith heeft een joggingpak van Olaf aan, die is haar veel te groot.

EDWIN Tiens, ge komt er toch nog door, alletwee. Niet kunnen volgen?

OLAF Jawohl, aber wir bleben gerne ein endecken achter.

EDWIN (meteen gepikeerd) Voor wat?

OLAF Um die shönes natur zum sehen. Die hellungen und die röndingen und so...
(maakt beweging vrouwenlichaam, loert terwijl naar Judith)

EDWIN Dan zijde gij een natuurliefhebber ook.

OLAF Ich habe àlles lieb.

NANETTE In ieder geval, als ge nog zo een calvarietocht organiseert... ik stap niet meer mee. Precies of ge waart tegen een leger koeien bezig.

ROSA En d'er liep een kalf mee ook.

NANETTE Hebt ge 't over mij?

ROSA Melk drinken moet ge doen, veel melk. En échte vòlle melk hé en nie van da moager vocht.

NANETTE Merci voor de goeie raad.

ROSA Bon, 'k goan efkes noar huis mij goan herkleden. En 'k heb al iets gevonden wat da'k kan oandoen. Een speciale zenne! (als een militair stamp ze met haar voet, ze keert zich om, houdt het bordje omhoog en marcheert weg) Links, twee, drie, vier! Links, twee, drie, vier! (af tuin)

EDWIN Die heeft het goed vlaggen.

OLAF Ihr flaggeke stickt toch vanachter aus. Precies ein botsautoken von auf den kermisse.

Isabel op uit bureau.

ISABEL Ah, jullie zijn er. (tot Alberik en Gerlinde) Meneer, madam, 'k moet jullie iets laten zien op mijn computer. En komt gij ook maar mee, Nanette.

NANETTE Hebt ge een voorbeeld gevonden voor uwe website?

ISABEL Nee, maar 'k heb ondertussen uit nieuwsgierigheid eens op een interessante site gekeken en 'k heb iets ontdekt.

NANETTE Oh my god! Ge maakt mij curieus. (staat moeizaam op uit de zetel, evenals Gerlinde)

Isabel, Nanette, Alberik en Gerlinde af in bureau.

EDWIN Allee vooruit, mijn vrouw heeft haar spraak teruggevonden.

- JUDITH Was 't beeld en gene klank misschien?
- EDWIN Amai nog nie. Eerst volle petrol en dan perte totale.
- OLAF Ja, die frauen sind sums ondöörgründlich.
- EDWIN Hoort hier, de kanselier van Duisland gaat ook eens iets zeggen.
- OLAF Ja, meine sprache geht nog. Danksei u habe ich mein gehimmelte nicht verbrand. Du hasst vörgeproefd.
- EDWIN Voilà Judith, nu hebt ge mijn vrouw leren kennen.
- JUDITH Nee, nu heb ik ù leren kennen.
- EDWIN Wat bedoelt ge daarmee?
- JUDITH Ge hebt hier wel uwe numero getoond hé vanmorgen.
- OLAF Ein grossen spectacle! *(gaat achter de tafel, imiteert de uitbarsting van Edwin daarstraks, gooit onzichtbare koeken op de tafel, doet het wel in het 'duits' en hij overdrijft in het imiteren van Edwins woede-uitbarsting)* "eine ronde suisse... hopla! *(gooit)* eine langen franchipanne!!!! Chocokuche fur meinier... *(slaat met plat hand op de tafel op de plaats waar Olaf zat)* aaallaaa!!!! Butterkuch mit roseinen!!! Jààààhhhhàààà!!! Butterkuch òhne roseinen. Butterkuch ohne butter und ohne kuch!!!! Jieplaaa!!!
- EDWIN Is 't al wel jong!
- OLAF *(heeft er plezier in)* Und das freuitesapfh mit die milch... *(doet alsof hij alles door elkaar giet)* Und drinken... *(imiteert het drinken)* Kaffe!!!! Und thééé... und die chocomilk.... *('drinkt', doet dan alsof hij zijn mond hevig heeft verbrand)* Gutverdoeme... da's heisse!!!! Haaa.... *(voelt als een gemartelde zijn mond en keel, zakt als een stervende door zijn knieën)*
- EDWIN Staat gij mij hier wat belachelijk te maken!? *(kwaad tot Judith die staat te lachen)* En gij moet er dan nog mee lachen ook, gij.
- JUDITH Sorry hé. Maar nu ziet ge zelf hoe ge u daarjuist gedragen hebt. Als een potsierlijke achterlijke idioot.
- EDWIN Ik wist niet meer waar ik het had.
- OLAF Du waarst complete gaga. Reipe um u aft tzu führen nach 't sotzenhause.
- EDWIN *(tot Olaf)* Jà... ja, dat was ik, jà. *(tot Judith)* En gij weet maar al te goed hoe dat komt.
- JUDITH Doe ik dat?
- EDWIN Ik wil niet dat gij met iemand anders aanpapt.
- JUDITH Ah bon... zeg manneke, ik ben uwen eigendom niet hé.

EDWIN Doet ge dat bewust? Speelt ge met mijn voeten? Zo van: 'k zal hem eens goed roosteren?

OLAF Eine röstebrot ist auch heel lekker.

EDWIN *(negeert Olaf)* Met hem gaan eten! En in dezelfde badkamer kruipen! En u gaan omkleden in zijn kamer! Ge deed dat allemaal om mij te treiteren, is't niet?

JUDITH En dat gaat nu opnieuw gebeuren. 'k Heb zijn kleren nog aan en 'k ga de mijn weer aantrekken. *(naar hal, keert zich om,)* Op zijn kamer! *(af hal)*

Edwin kijkt haar na. Kijkt dan kwaad Olaf aan.

OLAF Und wir haben ein tetteken achter eine hohe hage gestehen. Abgesonderd, volliedig aus das sicht von d'ander. Fraulein Judith und der beminneleike Olaf... wir allein mit unz tzweien.

EDWIN Achter een haag? Jullie hebben zich afgezonderd?

OLAF Fraulein Judith kann sehr gutz küssen.

EDWIN Wablieft?!!! Hebben jullie daar staan lebberen?!!

OLAF *(plots Vlaams)* Da pikt hein?

EDWIN Zie... manager van mijn botten, ik zou willen dat ge nu direct stante pede uw valiezen pakt en het hier afbolt!

OLAF Und wass geht deine charmante frau daarvon tzagen?

EDWIN En stop nondedju met dat stupied imbecielduits te tetteren! Onnozel manneken! Hoorde gij uzelf wel bezig!?

OLAF Al wass du saagt bist du selbe. Oei, 't is waar, geen Duits meer. Dus in 't Vloms: kijkt zèlf iens in de spiegel.

EDWIN Dat heb ik van de morgen gedaan. In de badkamer... in mijn eentje en zònder de voyeur bij Judith uit te hangen!

OLAF En wie hebt ge dan gezien in diene spiegel? Den dekhengst van den bureau? Den bok van 't fotokopiekot?

EDWIN *(schrikt hevig)* Wablieft?!!!

OLAF Tja, tijdens een wandeling wordt er al eens een ziel blootgelegd. En aangezien ik een luisterend oor heb, ben ik daar de perfecte persoon voor.

EDWIN Wat heeft Judith u precies verteld? En geen foefkes!

OLAF Die Judith... 'k weet het niet, jong. *(speelt spelletje, heel ernstig)* Ik geloof dat ze zich totaal anders voordoet dan dat ze werkelijk is. Ze is een triestige seut die blijft treuren om haar overleden man. Mààr... ze gedraagt zich als een vurige

hitsige mannenverslindster en zeker op haar werk. Ze beweert dat ze daar mee n'ene of n'andere gemakkelijk te verleiden pipo te doen heeft. Maar da's niet waar. Daar ben ik zeker van. Die sloor is daar niet toe in staat. (als een vaderlijke raadgever, legt hand op schouder van Edwin) Dus, die Judith... d'er niet teveel van geloven, mijne jongen.

EDWIN Gij weet het dus. (smekend bijna) Olaf... mijn beste vriend... ge gaat toch niks tegen mijn vrouw zeggen hé.

OLAF Pardon?

EDWIN Awel ja, als mijn vrouw dat te weten komt.

OLAF Wat heeft uw vrouw nu te maken met die seut? Zij gaat toch niet denken dat gij te doen zou kunnen hebben met zo'n preuts geval. Ze weet dat haar man toch niet zó'n onnozelaar is.

EDWIN (weet niet waar hij het heeft) Nondedju hé!

OLAF Voor wat maakt gij u daar nu zo druk om?

EDWIN Moet ik er u een tekening bij maken?

OLAF Als gij zo goed kunt tekenen als dat ge ons bediend hebt bij 't ontbijt... dan gaat uw tekengedrocht nogal ne verstrengelde wirwar zijn.

EDWIN Ge weet heel goed wa'k bedoel. Ze heeft u alles verteld. En ge kunt u toch wel voorstellen...

OLAF Ik kan me niks voorstellen. Ik neem geen fotokopies.

Alberik en Gerlinde op uit bureau.

ALBERIK Olaf, eindelijk! Eindelijk!

OLAF Hoe, eindelijk?

GERLINDE Madam Isabel weet het.

EDWIN (schrikt hevig) Mijn vrouw weet het!!!

OLAF Wat weet ze?

EDWIN (snel) Ja, wàt weet ze precies?!

ALBERIK (tot Edwin, doelt Olaf) Wat hij geheim moest houden.

EDWIN (slaat lijkbleek uit) Dus toch!

GERLINDE Maar ze heeft het zelf entgedokt...

ALBERIK Ja, z'heeft het zelf ontdekt. Olaf heeft echt niks gezegd.

EDWIN (paniek) 't Is niet waar. 'k Moet een aspirientje hebben. (vlug af keuken)

- OLAF Waar hebt ge 't over?
- ALBERIK Madam Isabel is op de site van de zanger Klaus Kanjo gaan kijken.
- GERLINDE *(met volle mond)* Daar staan de liewtste naatjes rond zijn doen en laten op.
- ALBERIK De laatste nieuwtjes. En zo staat er dat Klaus Kanjo deze week in Oostenrijk zit.
- GERLINDE In Tooriel. Uitgerekend deze week.
- ALBERIK Hij is daar in Tirol om een clip op te nemen voor zijn nieuwe single.
- OLAF En daarmee is 't uitgekomen.
- ALBERIK Voilà, dus 't is gedaan met de zanger en zijn secretaresse en zijn manager.
- GERLINDE Ja, dat masverstind moest zo rap mogelijk opgelost geraken.
- ALBERIK 't Misverstand is weg. Dienen druk in mijne kop is op slag veel minder.
- OLAF En hoe reageert madam Isabel? Aanziet ze jullie nu niet als leugenaars en bedriegers?
- GERLINDE Nee. Ze geeft toe dat zij zelf mis was.
- ALBERIK 't Was buurvrouw Nanette die verkeerd was. Toen zij hier binnenkwam zag zij ineens Kakka in de zetel zitten. Dàcht ze.
- GERLINDE Ja, en 't spal zat op de wegen.
- OLAF En dat ik de manager was, heeft ze daar iets van gezegd?
- ALBERIK Dat vond ze zelfs een goei grap. En ge spreekt sappig Duits volgens haar.
- OLAF En nu?
- ALBERIK Alles blijft zoals het is. We mogen hier blijven logeren.
- GERLINDE Ah ja, 'k had haar gezegd dat we naar de cimpang niet konden.
- OLAF Naar de camping... Voor wat nie?
- ALBERIK Met die werken tiens, die palen die ze in de grond aan 't slagen zijn.
- GERLINDE Boenk boenk boenk... boem... patat.
- OLAF Ah ja, natuurlijk. Bon da's goed hé. We blijven hier... en Judith ook... prima. Nu moet ik wel efkes naar mijn kamer. *(af hal)*
- GERLINDE Dat gaan we ook doen hé cowcowke.
- ALBERIK Jaja, dodolleke... *(af met Gerlinde in hal)*

Nanette en Isabel op uit bureau.

- NANETTE Wat een teleurstelling.
- ISABEL Wist jij dat dan niet dat Kakka in Oostenrijk zat?
- NANETTE Hoe zou ik dat nu moeten weten?
- ISABEL Ge zegt zelf dat ge zijn grootste fan zijt, maar ge doet nooit de moeite om eens naar zijn site te kijken of de site van de fanclub.
- NANETTE 'k Weet het. En ik schaam mij diep. Allee, wat moet die mens nu wel niet van mij denken.
- ISABEL Ge hebt hem toch zelf gehoord. Hij maakt er helemaal geen punt van. Integendeel, die mensen zijn maar al te blij dat het misverstand is opgelost. En ze blijven hier tot morgenavond.
- NANETTE Zeg maar, wacht eens... die site van Kakka, staat die nog open?
- ISABEL Ja.
- NANETTE Ik ga er nog eens naar kijken. Naast het nieuws van zijn clipopname zal er misschien nog iets anders op vermeld staan.
- ISABEL Zoals?

Nanette af bureau. Edwin op uit keuken.

- EDWIN Is iedereen weg?
- ISABEL Ziet gij hier soms iemand?
- EDWIN Ah... toch opnieuw klank.
- ISABEL 't Is te zien voor wat.
- EDWIN Om 'smeerlap' naar mij te roepen bijvoorbeeld.
- ISABEL Och jong, we hebben vanmorgen elkaar al vanalles naar het hoofd geslingerd. 't Zal zo wel gaan zeker.
- EDWIN Ja, ik ben een regelrechte smeerlap. Ik geef het toe. En ik verdien een enorme afstraffing. Alleen moogt ge mij niet laten zitten. Het is voorbij... 't is over... en 't zal niet meer gebeuren. Kunt ge 't mij vergeven?
- ISABEL Wat?
- EDWIN Ah.. da'k de grootste smeerlap van de aardbol ben.
- ISABEL Dan leef ik al 22 jaar met die grootste smeerlap.
- EDWIN Ah nee, zo lang is 't nog niet.

- ISABEL Ah nee zeker. We waren nog maar twee weken getrouwd en ge waart al over uw toeren. Ik had gevraagd om de planten op tijd water te geven. Maar ge deed dat niet. Nooit. En op een keer, ik was in de keuken bezig... omdat ik u er attent op maakte dat ge het wèèr niet gedaan had... ge vloog uit uw sloffen en ge vulde drie emmers vol met water en ge kiepte die over die potten. Op het venstertablet, op de kast, een bloempot op het salontafeltje...
- EDWIN Waar gij nu nog van klapt.
- ISABEL Toen heb ik de eerste keer 'smeerlap' naar u geroepen.
- EDWIN En zeggen dat we pas twee weken getrouwd waren.
- ISABEL En het gebeurt nog sporadisch dat ge compleet over uw toeren geraakt. Ge begint dan te flippen en ge schiet uit uw krammen. Zoals deze morgen. En toch... de ontbijtuitbarsting was de gewoonste zaak van de wereld. Zoiets gelijkaardigs hebt ge zeker al honderd keren gedaan. Zo ken ik u.
- EDWIN Jamaar...
- ISABEL Maar 'k heb er leren mee leven. Met ene die af en toe serieus flipt. Ik ben al 22 jaar getrouwd met een flipper.
- EDWIN *(voorzichtig)* Isabel... ik heb het over iets anders waarvoor ge mij heel heftig en gemeend 'smeerlap' moet noemen.
- ISABEL Voor wat dan?
- EDWIN Hoe? Maar ge weet het toch?
- ISABEL Wat?
- EDWIN Awel... het geheim dat... dat die Olaf voor zich moest houden.
- ISABEL Ah...dàt.
- EDWIN Ja...dàt.
- ISABEL En wat is 't probleem daarmee?
- EDWIN Ah, gij noemt dat geen probleem!
- ISABEL Ja, dat was efkes een ambetante situatie... maar... zoiets kan gebeuren.
- EDWIN *(zet grote ogen op)* Kan gebeuren... ah ja... heel simpel... gewoon... dus... ge laat dat over u gaan?
- ISABEL 't Was een stomme vergissing!
- EDWIN *(weet niet wat hij hoort)* Een vergissing?!
- ISABEL Ja toch. Het is één groot misverstand. En dat is een beetje uit de hand gelopen. Meer niet.

- EDWIN Meer niet... meer niet... meer niet????
- ISABEL Uw plaat blijft hangen.
- EDWIN *(staat als aan de grond genageld)* Bon... als ge 't zo beziet
- ISABEL Luister Edwin, ik heb de waarheid ontdekt, de hele zaak is opgelost en we praten er niet meer over, oké?
- EDWIN *(stomverbaasd)* Ja... euh...
- ISABEL Maar 'k was eigenlijk niet uitgepraat.
- EDWIN Nu komt het.
- ISABEL Ik heb daarjuist gezegd dat ik u zo ken... beginnen flippen, uit uw krammen schieten, ontploffen, uwen tic nerveus, uwe wartaal..
- EDWIN 't Is niet simpel hé met zo iemand op uw kot zitten.
- ISABEL Zeg dat wel. En toch... toch zie ik hem gaarne.
- EDWIN Terwijl dat ge weet... dat... ik bedoel... wat geheim moest blijven?
- ISABEL Een geheim is het niet meer hé. Ze weten het hier nu allemaal. En zijt maar gerust, dat gaat dit weekend de pret hier niet bederven. En onze ruzie van daarjuist, die vergeten we.
- EDWIN Ik.... Ik... ik heb nondedju een vrouwke uit de duizend.
- ISABEL Ah, ge weet het. Gedraagt er u dan ook naar.
- Edwin trekt, geheel ontdaan, grote ogen en valt uitgeteld in de sofa.*
Nanette op uit bureau.
- NANETTE Oh my god! Oh my god! Isabel, ge moet het met uw eigen ogen zien. Want nu betrouw ik mijzelf niet meer.
- ISABEL Wat is 't?
- NANETTE Kom kijken... Oh my god!!!!
- ISABEL Brandt het? *(met Nanette of bureau)*
- Edwin zit er aangeslagen bij. Olaf op uit hal.*
- OLAF Trek het u niet aan, jong. *(komt naast Edwin in de sofa zitten)*
- EDWIN Wat krijgen we nu?
- OLAF Ik denk niet dat 't nog goed komt met die van hierboven.
- EDWIN Dat ga ik mij inderdaad niet aantrekken.
- OLAF Ze is not amused. Ze is nu volop aan 't bellen.

- EDWIN Hoe ben ik ooit zo stom kunnen zijn iets met zo'n dweil te beginnen.
- OLAF Komt door de werkdruk op uwen bureau. Veel te veel fotokopies moeten nemen. Maar wees gerust, ik ga niks tegen uw vrouw zeggen.
- EDWIN Ze weet het al.
- OLAF Oei. En?
- EDWIN Ze is het op eigen houtje te weten gekomen. Maar ge gelooft het nooit... ze maakt er geen punt van. Het laat haar gewoonweg koud. Kunt ge u dat voorstellen?
- OLAF Amai, dan komt ge er wel goedkoop vanaf.
- EDWIN Zal wel zijn. Ik had mij aan een catastrofe verwacht. (maar bedenkt dan) Maar wacht eens... dat ze 't zich niet eens aantrekt... komt misschien omdat zij iemand... Tiens... daar moet ik het fijne van weten. (springt op, komt aan deur bureau, legt er zijn oor te luisteren)
- OLAF Laat rust waar rust is, jong.
- EDWIN Ja, misschien wel. En wat Judith betreft... luister, ik ga een geste doen. Ge moogt ze hebben.
- OLAF Neenee, laat maar.
- EDWIN Wilt ge ze niet?
- OLAF (staat recht) Nee. Ik moet ze niet. En zij mij ook niet.
- EDWIN Zo ineens. Hoe komt het?
- OLAF Ik bekende haar dat ik géén rijke manager ben, maar een werkloze alleenstaande flapuit met een leefloon en een beroeste caravan aan de zee. En toen ze dat hoorde... manmanman... op slag de boeken toe. En de rest ook.
- EDWIN Ik snap het.
- OLAF Ze is er alleen maar op uit om haar veroveringen te pluimen.
- EDWIN Dat heb ik ondertussen wel ondervonden ja.
- OLAF Houdt er dus uw handen af... ze is een femme fatale.
- Alberik en Gerlinde op vanuit hal.
- ALBERIK We kunnen misschien wat in de tuin gaan zitten, dodolleke.
- GERLINDE Ja, da's goed, cocowke.
- EDWIN We hebben ginder vanachter ook een prieeltje. Da's heel romantisch om daar te vertoeven.

GERLINDE Awel ja, da's nog beter. Want in de voze zol is eigenlijk niet goed voor hem.

ALBERIK Ja, in de volle zon... daar krijg ik een zware kop van.

Judith op uit hal met haar reiskoffer.

JUDITH Ik kan maar beter gaan.

EDWIN Waarom? Ge moogt gerust hier blijven.

JUDITH Ik moet dringend bij iemand op bezoek.

GERLINDE Gaat ge 't graf van uwe man bezoeken? Da's schoon.

JUDITH Mijnen ex ligt nog lang niet in zijn graf. Ge krijgt hem met geen stokken in de grond.

OLAF Dat was dus ook een ferme blaas die ze ons wijsgemaakt heeft.

JUDITH Excuseer, dat was Edwin die dat zijn vrouw had wijsgemaakt.

EDWIN Jaja... goed, kom... Dus gij wilt absoluut naar huis?

JUDITH Ik heb daarjuist naar iemand gebeld van op 't werk. En die zou kunnen regelen dat ik mijn overplaatsing krijg.

EDWIN Gaat gij dan weg op 't werk?

JUDITH Zit er dik in, ja. Hebt ge daar een probleem mee? Allee bon... bye bye baby's... tot in de pruimentijd.

EDWIN Jamaar, 'k zal u naar huis voeren.

JUDITH 'k Heb al een taxi gebeld, 'k wacht buiten wel. *(af hal)*

GERLINDE Amai, die is ook ineens weg zonder sloog of stat.

EDWIN Zonder slag of stoot.

OLAF Zonder stoot wel.

ALBERIK En wat bedoelt zij eigenlijk met 'pruimentijd'. *(vermanende tik van Gerlinde)*

Nanette en Isabel op uit bureau.

NANETTE Oh my god! Oh my god! Niet te geloven!!!!

EDWIN Ge gaat toch weer niet herbeginnen.

NANETTE Hij komt naar hier! Bij mij! Oh my god!!!

OLAF Wiedat?

ISABEL Kakka.

NANETTE Oh my god! Oh my god!

- ISABEL Nanette is bij de geselecteerde fans die Klaus Kanjo in hoogsteigen persoon komt bezoeken.
- EDWIN Zeg ... maar... wacht eens... ik kan niet volgen. *(wijst naar Alberik)* Hij is toch...?
- ISABEL Maar néé.
- EDWIN Hoe nee?
- ISABEL 'k Heb u daarjuist nog gezegd dat ik de waarheid heb ontdekt. Hij is het niét, maar zijn dubbelganger! En daardoor dat misverstand! 'k Sta het hier nog geen tien minuten geleden tegen u te vertellen. Waar zit gij met uw gedachten?
- EDWIN *(het dringt tot hem door)* Ah?... dié waarheid.... Dié dié dié... waarheid... aaah... aaah... *(brede lach)* Aaaaahhhh!!!!
- NANETTE En ik ben geselecteerd! *(euforisch)* Oh my god! Oh my god!
- EDWIN *(even euforisch)* Yes! Yes! Yes!!!!
- NANETTE En hij komt binnenkort naar hier!
- ALBERIK Awel... en moesten wij dan juist op dat moment hier ook zijn...
- NANETTE God ja... die zou nogal verschieten als hij tegenover u staat.
- GERLINDE Wanneer komt hij?
- NANETTE Dat zullen ze nog laten weten. Oh my god! Oh my god! Hij komt!!!!
- ALBERIK Geeft ons dat door. Dan komen we misschien hier weer logeren.
- ISABEL Ja, tegen die tijd zal B&B De Bloesem volledig op punt staan.
- EDWIN En zal er een uitstekende ontbijtgarçon aanwezig zijn. Wees daar maar zeker van.

Plots horen ze Rosa luid roepen in de tuin.

- ROSA *(off)* Jodela hiee tiee!!!
- NANETTE Hoort z' is daar ook. Ons Rosa. Wie weet hoe komt ze hier weer vanachter den bocht gevlogen.

Rosa op uit de tuin. Ze is nu gekleed in Oostenrijkse klederdracht: de dirndl - (is een jurk die in Oostenrijk wordt gedragen. Het bovenlijfje accentueert de vrouwelijke vormen door de taille in te snoeren en de buste wat op te duwen)

- ROSA *(gaat in een komische pose staan)* Jodela hiee tiee!!! Einen gussen dagge meine dikke freunden.
- ISABEL Hela... 'dikke'...
- ROSA 'Magere'... Moar 'k weet nie hoe dat da es in 't duts.

- OLAF Weinig fettigen freunden.
- EDWIN Amai, g'hebt u opgetoetert.
- ROSA Voor de sfeer. En als ge vanoavond nen barbecue zoudt geven, awel, ik zorg voor 't vlees... korteletten en saucissen en witte en zwarte pensen en de hele rataplan! Gratis en voor niks! Ik trakteeer. Wa peinsde doar van?
- ISABEL Awel ja, een BBQ... dat is een goed gedacht.
- GERLINDE Amai, we zijn hier echt met ons got in de bater gevallen.
- ROSA Met uw gat in de boter... 'k verstoan u wel.
- OLAF Mit der follen koent in die bosser gefallen und eirin bleiben plekken.
- NANETTE Meent ge dat, Rosa, gratis vlees... we zijn wel met een ganse hoop. Dat zijn we van u niet gewend. Gij snapt zeker zelf niet wat ge zegt?
- ROSA Moar bah ja, ' k verstoan 'k-ik da moar al te goed. En wete waarom da 'k-ik da zeg hé mensen?
- NANETTE Nee, zeg het ons eens, Rosa.
- ROSA Awel hein, ik vind dat hier ferm plezant sinds gisterenoavond. We hebben mekander alzo ewa beter leren kennen. En dat allemoal dankzij die doar... *(wijst naar Alberik)* Allee, in ieder geval... da's hier plezant. En da mag hier van mij voorgoed nen Bedden en breekenfast blijven.
- ISABEL *(verbetert)* Bed en Breakfast.
- GERLINDE Ge spreekt het verkeerd uit.
- ROSA Menier Kakka... ik bedoel... meneer Kanjo...
- ISABEL Rosa, we hebben u wel iets te vertellen...
- ROSA Sebiet, Isabel... sebiet...
- ISABEL 't Is iets belangrijks.
- ROSA Wat dat er nu belangrijk is, da zijn mijn koeien. Menier Kanjo... komt gij mee naar menne stal om da jodellieke te zingen.
- ALBERIK Ik denk dat dat niet zal gaan.
- ROSA Voor wa nie?
- ISABEL Dat willen wij u juist vertellen... luister... het zit zo...
- OLAF Wessen sie was... ICH sall das jodellieken singen...
- NANETTE Ah ja, da's waar... ge hebt gezegd dat gij kunt jodelen.

Olaf kucht een paar keren. Ondertussen neemt Nanette haar fototoestel en neemt zij een aantal foto's.

OLAF Eines lied aus Tirol.

ROSA Jodela hiee tiee!!!

Olaf zingt het lied in zijn eigen 'Duits':

(op het ritme van het lied: 'TIROLER HOLZHACKER BAUM)

Sie können sehr gut jod'len in Tirol
 Jodelola lalalie jodellola lietie
 Sie können da daar al van in de kleuterschool
 Jodelola lalalie jodellola lietie
 Wir haben erst uns frühstück gefret
 Jodelola lalalie jodellola lietie
 Fünf eikes tussen ons bokes geplet
 Jodelola lalalie jodellola lietie

Und wier sind so blei
 Ein schnaps das hört dabei
 Ein grosse bier das auch
 Voor 't werken van de moag
 Ein korten leren broek
 Ein plaumken op den hoed
 Die loezen opgestut
 Sie floepen d'er ut.

Der junkfrau war sehr wülps und sehr heiss
 Jodelola lalalie jodellola lietie
 Sie brengt mein alpenhoorn van de weiss
 Jodelola lalalie jodellola lietie

